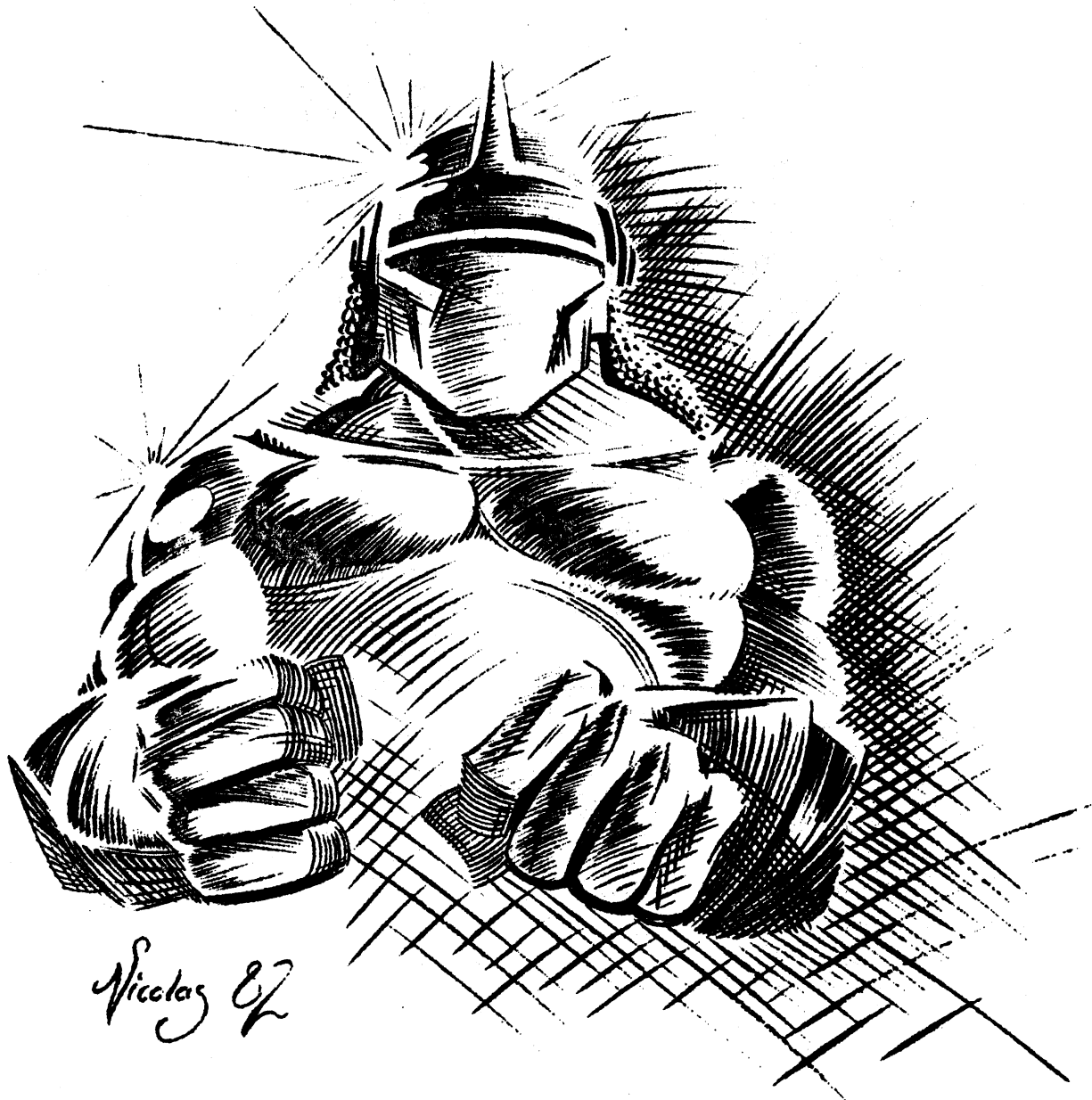

SPEKTRASF

NO. 7

REDAKTIONSSPALT

Som komplement till högsommarens värmechock kommer här SFSF:s sommarsändning, fylld med bevis på att föreningens tryckerikader ingalunda tagit semester. Denna medlemstidning bär beledsagas utav både SF/Fantasykatalog nummer 9 och något blad om SWECON 82, för att till sist inte lämna okänt SF-Forum 82/83. SF-Forum kommer troligen att visa upp en ganska överraskande tryckfasad, eftersom en firma i Västerås åtog sig tryckuppdraget, ety våran gamla (hm) trogna kontorsoffset ingalunda be-fanna vara så pigg som Eder redaktör räkedde haspla ur sig i förra numret.

Detta påverkar i stor mån även Spektra, vilken antagligen får finna sig i ett bli muse-producerad via Kaj Harjus stencilapparät Palmer Eldritch. Nå, det har ju gått förr, och då Kaj dessutom förvärvat en elastencilbrännare bär resultatet inte bli alltför tokigt. Men som västkustboende (näja, jag har trots allt dryga 3 mil till kustbandet) redaktör måste jag reservera mig angående möjligheten att grabbarna uppe i Huvudstaden kanske ändå förräcker veva igång offsaeten ytterligare en gång. Trots att den blivit inofficiellt omdöpt till "en Kubik Skrot".

Förra Spektranumret blev, som det bekommer sig av ett SFSF-medlemsblad, drabbat av den sedvanliga förseningen, som ingen kan ta på sig skulden för förutom då att det blev "lite" extraarbete med Medlemsvärningskampanjen. Drygt 50-talet nya medlemmar blev resultatet såhär en månad efteråt, troligen strömmar det in fler medan detta nummer går i tryck. Lars-Olov? En aktuell siffra på medlemsantalet till nästa nummer?

Förseningen då, vi har ju ett "SFSF-medlemsblad-syndrom" vilken inte tycks gå att komma ifrån. Eftersom sändningen nådde medlemmarna vid maj månads slut inställdes programdagarna den 14-15 maj (förstås) och vad gäller kommande möten skall vi försöka bruka mer effektiva kommunikationsmedel. Lokalföreningen får möjligen bli ansvarig för mötesinformationen. Annars står mötesinformation på detta nummers sista sidor, vilka Kaj Harju har helt till eget förfogande.

Redaktören fick en reaktion från Göteborg, från ex-Hallnningen Torbjörn Mårtensson. Han lade fram på förslag att någon "garvad SF-veteran" väl kunde ge sig i kast med en spalt om gamla och nya "SF-klassiker", SF-böcker som man borde läsa och varför. En redaktör håller fullkomligt med Torbjörn i detta, och hoppas på att någon av er medlemmar har rätta viljan. Att sedan Torbjörn förutrade detta nummer med två recensioner vore ju något som fler gärna får ta efter.

I EGENSKAP AV REDAKTÖR
HAR JAG NÅGRA ORD ATT
SÄGA ER....

Detta numret domineras av en Filmspelt. Michael Svensson har utvidgat sin numera ansenliga samling utav avrivna biobiljetter, och bjuder oss på en rundtur i det gångna årets plus senvinter-vårens SF-premiärer. Sedan har Kaj Harju lusitst boklistorna ur de senaste utländska magazinerna, varav redaktören gjort ett utplock. Vi överlåter åt FANAC att publicera de kompletta listorna... Övrigt innehåll är utav det gamla vanliga slaget.

Som sluttemp denna redaktörespalt vill jag komma med den förhoppningen att ni medlemmar i största möjliga mån står till hands med hjälp och stöd under den kommande hösten så att den planerade höstkongressen SWECON 82 blir så bra som ni vill ha den, att SF-Forum blir så bra som ni vill ha den, att SPEKTRA blir så bra som..., att SFSF blir så bra..., att Sverifandom blir..., att...

Samla krafterna nu i sommar !

Lars-Arne Karlsson, Ekås juni -82.

SPEKTRA SF nummer 7 (3 -82), medlemstidning för Skandinavisk Förening för Science Fiction - SFSF. Föreningspost typ förslag, hektisk beundran eller hättk klagan, adresseras till:
SFSF, Box 3273, 103 65 Stockholm.

Dock, gäller det brev i form av bidrag, kländer eller trevligt småprat angående medlemstidningen, så är adressen till redaktören:

Lars-Arne Karlsson, Ekås Gällared, 310 60 Ullared. Som dessutom har tel: 0346 - 340 57. Ring gärna, jag är inte alltför otrevlig.

Som trogen bidragakader till detta nummer ser vi Thomas Andersson (logon), Leif Carlsson (ill.), Kaj Harju, Nicolas Križan (ill.), Henry Linder (ill.), Torbjörn Mårtensson, Jan-Olov Segerström, Michael Svensson och Lars-Olov Strandberg.

Kämpade med tryckningen av förra sändningen -

mastodontsändningen - gjorde Holger Eliasson, Håkan Eriksson, Arne Häll, Michael Svensson och Kaj Harju. Massor av tack, samtidigt som den självsväldige ordföranden Kaj tvingar er att jobba med tryckningen av detta nummer bl.a....:

Som kanske tvingas valse genom Kaj Harjus stencilapparät Palmer Eldritch. Mer om detta i redaktörespalten. Annars är SFSF:s lokaler i källaren på Tyskbagargatan 3. Vi vill inte ha allt, men gärna hjälp med tryckning o dyl. Ring Kaj Harju. tel: 08 - 52 70 88.

Copyright SFSF samt skribenterna.

Postgirokonto 40 79 03-4 (mottagare SFSF) används lämpligast då medlemsavgiften på 30:-/år betalas in. Samt återigen som SF-Forumprenumeration å 30:-/4 nr.

En BROTTSS-Produktion (faktiskt den fjärde för året) -82.

SF-NYHETER

Flockade och kommenterade av Kaj Harju

DIVERSE NYHETER SORTERADE UR HÖGEN

På väg är nya böcker av C J Cherry: MERCHANTER'S LUCK; Robert Sheckley: DRAMOCLES; Jerry Pournelle: JANISSARIES; M John Harrison: IN VTRICONTUM, antagligen den tredjelserien där Pastel City bärjade; Ian Watson: SUNSTROKE AND OTHER STORIES.

MYTHS OF THE NEAR FUTURE kommer en samling av J G Ballard att beta vilken utkommer under Bosten, på Cape förlag. Novellen är såld till The Magazine of F & SF.

Robert A Heinlein's FRIDAY ska vara ute i USA i juni.

Stephen Donaldson's andra del i The Chronicles of Thomas Covenant ska ha utkommit under titeln THE ONE TREE.

Jack L Chalke skriver på en fantasyroman vid namn THE RIVER OF THE DANCING GODS, sic...

Maxim Jakubowski håller på och sammanställer en fantasyantologi med titeln LANDS OF NEVER, vilken skall publiceras på förlaget Allen & Unwin. Den som är intresserad av att vara med kan skriva till Jakubowski på adressen 95 Finchley Lane, London NW4 EX. ENGLAND.

PICTURES OF AN EXHIBITION (Mussorski; lever!) är en sak som publicerats av den gamle kände författaren Lionel Fanthorpe och redigerats av Ian Watson, en privat publikation med andra ord. Det är en samling där varje novell är baserad på någon känd målning. 8 stycken författare skriver (Bishop, Stableford, Fanthorpe bl.a.) var sitt stycke och till det illustreras den oerhört duktige konstnären och illustratören Pete Lyon. För den som är intresserad av att skaffa sig ett exemplar, skriv till Graystoke Mobraey Ltd, 129 City Road, Cardiff CF2 3BP, England. Boken kostar £ 1.75, men det är skrämt att skicka med lite extra portopengar.

Skiybolaget Flickknife har släppt ut Mike Moorcock's DEEP FIX-skiva THE BROTHEL IN HORENSTRASSE / TIME CENTRE i en upplaga på 500 ex. Priset är £ 3.50 (inkluderar porto). Flickknife, 82 Adelaide Grove, London W12, England.

Anne McCaffrey har sålt sin sjunde "Dragonroman" till Del Rey, titeln är DRAGONLADY, och handlar om tiden långt före de andra böckerna.

Frank Herbert's femte del i DUNE lär ha fått en fantasiumma på 1.5 miljoner dollar. Men nu värre är Carl Sagan's påstådda SF-roman CONTACT vara - som skulle ha sålts för 2 miljoner dollar. Och det trots rykten om att Sagan's två första synopsis blivit refuserade av förlaget. Sagan's TV-serie COSMOS har inte sålt alls så bra som man hoppats och kostnaderna är inte tänkta än enligt källor. Men boken har tydligen sålts i över en miljon exemplar.

Donald Wollheim har kommit tillbaka efter en tids sjukligheter.

Joan D Vinge & Jim Frenkel har blivit begåvade med en dotter, född i december. Jessica Sarah Frenkel heter flickebarnet.

Jack L Chalke & Eva Whitley har fått en son, David Whitley Chalke, född i december.

Barry Longyear ligger inne på St Marys sjukhus för sinofolism (det var i februari det). Han har även sålt en roman till Berkley, THE TOMORROW TESTAMENT, och har på gång något som heter ENEMY MINE hos Kong's Row Production.

Frank Herbert's son Brian har sålt sin första roman till Berkley: SIDNEY'S COMET

Stephen Goldin har sålt en fantasytrilogi till Berkley.

Michael Reaves är en annan som skrivit fantasy på sista tiden och sålt sin fjärde roman: THE SHATTERED WORLD, till Timescape Books.

Robert Silverberg har fått det franska priset COSMOS 2000 för romanen SHADRACH IN FUTURE.

Gene Wolfe - jag väntar mig mer SF av herr Wolfe - har bestämt sig för att skriva en femte bok i sin kritikerrosade serie "Book of the Sun", den femte har projektnamnet THE URTH OF THE NEW SUN. Och borde vara klar om ett år ungefär. Den tredje boken utkom i februari med namnet THE SWORD OF THE LICTOR. Den fjärde har lämnats in till förlaget i februari och den heter THE CITADEL OF THE AUTHARCH. Jag önskar honom lycka till.

Enligt LOCUS så har det utkommit 1053 SF/Fantasy-böcker under 1981 i USA. Priserna har höjts mer och mer, vilket kan vara fara på fjärde då det kanske inte kan säljas lika mycket längre. Än värre är att många författare börjar få rena fantasiummor i förskott - att förlagen inte kan satsa på några andra författare därför att de inte har några pengar över. Förra året så köpte Pan Books Robert Silverberg's LORD VALENTINES CASTLE till en hög summa, och själva försäljningen var inte så lyckad som man väntat... så, mycket stoppas av dyra inköp. Den här utvecklingen är skrämmande - de betalar hundratusentals dollar för varje ny bok som kan tänkas säljas mycket. Detta leder till att förlaget inte har några pengar om det skulle gå åt skogen. Och därför har bra författare som inte säljer så mycket svårt att få sina böcker sålda till förlag som utger paperback.

BOKFÖRLAGENS UTGIVNING:

ABACUS

Philip K Dick & Roger Zelazny: DEUS IRAE. Ett ganska dåligt samarbete av två mycket fina författare.

Poul Anderson: THREE WORLDS TO CONQUER. Utgavs redan 1964.

William Kotzwinkle: JACK IN THE BOX.

Robert Anton Wilson: SHRÖDINGER'S CAT III.

CORGI

Philip K Dick: THE DIVINE INVASION. Enligt de flesta uppgifter den sista boken av Dick, men det har ryktats om att den tredje boken i den fristående serien blev klar och skall utges.

DAW

Ian Wallace: THE RAPE OF THE SUN.

Susan W Schwartz (red.): HECATE'S CAULDRON.

Sharon Green: THE WARRIOR WITHIN.

Clifford D Simak: THE WEREWOLF PRINCIPLE. Från -67

Tenith Lee: VAZKOR, SON OF VAZKOR. Från -78.

Och man har i mars-månadningen utlovat en ny John Norman. Gudarna bevara oss för det...

DONNING

Mark Clifton & Frank Riley: THEY'D RATHER BE RIGHT, en bortglömd Hugovinnare från 1955 som utges för första gången sedan dess enligt förlaget. Denna roman tillhör en serie berättelser om "Bossy" - en avancerad dator.

Marion Zimmer Bradley: WEB OF DARKNESS & WEB OF LIGHT.

R Faraday Nelson: THE PROMETHEUS MAN. En författare som gjorde ett samarbete med P K Dick, och som skrivit en roman om året och som faktiskt är av läsvärd intresse.

L Sprague de Camp: THE DRAGON OF THE SITHAR GATE.

DOUBLEDAY

Barry Malzberg: THE ENGINES OF THE NIGHT.

(Forts. Doubleday)

George W Harper: **GYPSY EARTH.**
Ardath Mayar: **WARLOCK'S GIFT.**
Charles L Grant: **NIGHTMARE SEASONS.**
Frederik Pohl (red.): **NEW VISIONS.**
Richard Purtill: **MURDERCON (Y:)**
Terry Carr (red.): **UNIVERSE 12.** Originalantologi av intresse.
Jaycee Carr: **THE TREASURE IN THE HEART OF THE MAZE.**
Craig Strete: **DREAMS THAT BURN IN THE NIGHT.** En märklig förmåga som också är pseudonym för en okänd Cherokee-indian.
Walter Tevis: **THE STEPS OF THE SUN.** Tevis har blivit produktiv med SF-romaner, kanske har han funnit sin nisch nu.
William K Carlsson: **ELYSIUM.**

FAWCETT

Stephen Goldin: **A WORLD CALLED SOLITUDE.**
William Hjörtsberg: **FALLING ANGEL.** Något att vänta på.
Asimov, Waugh, Greenberg(red.): **TV 2000.**
Donald Thompson: **THE NEXT ENCOUNTER.**
Niel Hancock: **ACROSS THE FAR MOUNTAIN.** Första delen i en fansyaserie på fyra.
Stephen Goldin (igen.): **THE ETERNITY BRIGADE.**
Asimov, Waugh, Greenberg (red.(igen.)): **FLYING SAUCERS.**
Niel Hancock (igen.): **THE PLAINS TO SEA.** Andra delen i tetralogin.
Julian May: **THE MANY-COLOURED LAND.** En annan fantasyserie.
David Graham: **DOWN IN A SUNLESS SEA.**
Eric van Lustbader: **SIRENS.**
Robert A Heinlein: **THE NUMBER OF THE BEAST.** En onödigt repris på meningelöst skröp från 1980.

GOLLANZ

Bob Shaw: **A BETTER MANTRAP.** En novellsamling, 9st.
Thomas M Disch: **THE MAN WHO HAD NO IDEA.** Noveller.
John Crowley: **LITTLE BIG**
Phillip Mann: **THE EYE OF THE QUEEN.** Debutroman.
Michael Bishop: **NO ENEMY BUT TIME.** Något att vänta på.
Frederik Pohl: **STARBURST.** Romanversionen av novellen "Gold at Starbow's end" som publicerades i Analog 1972 och som är huvudnovellen i en samling med samma namn.

GK HALL

DICTIONARY CATALOG OF THE J. LLOYD EATON COLLECTION OF SCIENCE FICTION AND FANTASY LITERATURE. (Det vore något att ta efter för Hasse Brockenhus von Löwenhielm, ngaren till den troligast störrata samlingen av svensk(översatt) SF/Fantasy-litteratur, Boråsaren ni vet. Reds. komm.)

HARPER & ROW

Calvin Miller: **GUARDIANS OF THE SINGREALE.** Första delen i en Fantasy-trilogi.

HOUGHTON & MIFFLIN

Asimov & Jeppson: **LAUGHING SPACE.** Antologi.

NEW AMERICAN LIBRARY

Michael Resnick: **BIRTHRIGHT - THE BOOK OF MAN.**
Poul Anderson: **THE HORN OF TIME.** Novellsamling från 1969.
Fred Hoyle: **THE BLACK CLOUD.** Roman från 1957 som utgjorde Hoyles debut.
Robert Adams: **REVENGE OF THE HORSECLAN.**
Arthur C Clarke: **THE WIND FROM THE SUN.** Novellsamling från 1972.
Robert Adams (igen.): **CASTAWAYS IN TIME.**

PHANTASIA

Philip José Farmer: **BEHIND THE WALLS OF TERRA.** Från 1970, är den fjärde delen i World of Tiers-serien.
L Sprague de Camp: **THE PRISONER OF ZHAMANAK.** Ny roman i Krishna-serien.
Harlan Ellison: **STALKING THE NIGHTMARE**

SPHERE

A Bertram Chandler: **BRING BACK YESTERDAY.** Från 1961, tredje delen i Rim-worldserien.
Poul Anderson: **THREE WORLDS TO CONQUER.**

PENGUIN

J H Rosny: **QUEST FOR TIME.** Utkom samtidigt som

filmen hade premiär, 8 april -82.

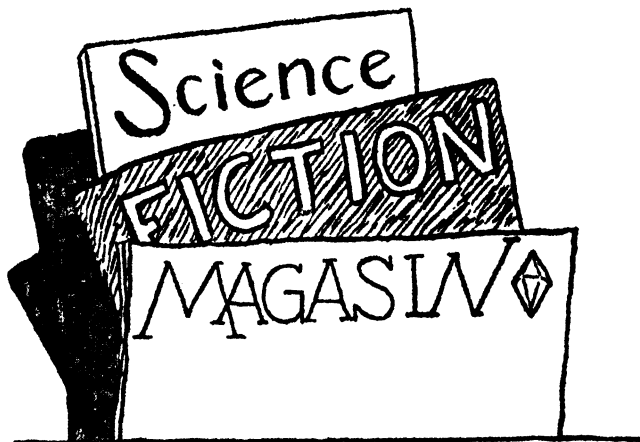
KING PENGUIN

Angela Carter: **THE INFERNAL DESIRE MACHINES OF DOCTOR HOFFMAN.** Från 1972.

OBS: Om det är några av dessa böcker som ni medlemmar skulle vilja att SFSP beställde hem, så skriv till SFSP-bokhandeln - Arne Häll. Men var beredd på att det kan ta uppemot 3-5 månader att få tag på dem. Har ni tålamodet, så skriv!

KORT NOTIS OM SVENSKT:

Arbetarkulturs Förlag AB har utgivit den danske författaren Mogens Jacobsen's roman KL. 24.05, som vi hoppas kunna recensera i SF-Forum. Förlaget har varit vänligt nog att skicka oss ett recensionsexemplar vilket vi är tackasamma för. Boken handlar om en nära framtid där utveckling och framsteg är det enda av intresse. Boken finns redan hos din bokhandlare sedan den 31 mars och kostar omkring 72:-. Om ni inte kan få tag i den så går det säkert bra att skriva till Arbetarkultur Förlag AB, Kungsgatan 84, 112 27 Stockholm.

SVERIGEDELEN:

Det nya magasinet NOVA SCIENCE FICTION har då utkommit, och vi kan lätt blicka över dess omfång som är snyggt och studera att innehållet befinner sig vara av god klass. Fyra av de fem noveller som ingår har vunnit det stora amerikanska SF-priset Hugo och/eller Nebula, vilket i sig är märkligt att förlitar sig på att läsarna skall bry sig om sådant. Tyvärr så bekräftar det inte kvaliteten utan mer redaktörernas osäkerhet vad gäller SF-läsandet i landet.

Men om vi skall se till själva läsningen så är den underhållande och ett par av novellerna är av mycket hög klass.

Vidare har en ledare och en kortare genomgång av svenskutgiven SF 1981 stoppats in - det var inte för mig något tillfredsställande att läsa och ger säkert läsarna ute i landet liknande åsikter om det hela.

Layouten är något stel vad gäller illustrationer som placerats in före varje novell. Men det är absolut ett framsteg mot vad det annars har varit, eftersom illustrationer alltid är trevliga att titta på, och jag kan speciellt peka på Sven O Gripsborn's mycket stilfulla arbeten.

I helhet så är NOVA SF ett magasin som behövs i vårt land, gärna med ett nummer varannan månad eftersom det ger en större känsla av kontinuitet som är mycket viktig då man läser tidskrifter. Och novellmaterialet är annars av bättre klass än vad som finns sedan tidigare.

Hur många prenumeranter en sådan här tidskrift får kan man inte säga - eller ens hur många läsare. Men jag har svårt att tro att det hela inte skulle gå ihop efter de fyra första

inledande numren. Det gäller här att skaffa sig omkring 1500 prenumeranter för att magasinet skall betala sig, och jag har själv svårt att tro att det inte skulle gå bra det. Skulle vi våga tippa på omkring 700-800 betalande prenumeranter redan så hamnar vi kanske ganska rätt.

NOVA SF är på 102 sidor, nästa nummer utkommer antingen i juli eller augusti. Och det är bestämt att fyra nummer utkommer - så att ingen läsare ska behöva känna sig oroad för att ha betalt utan att få det hon/han skall få. Själv är jag prenumerant trots jag läst det mesta tidigare därför att det här måste uppmuntras och det får helt enkelt inte falla, då svensk SF behöver utvecklas. Och redaktionen är inte alla, gentemot vissa negativa röster, emot att publicera svenskt originalmaterial.

För dig som vill prenumerera på NOVA SF så kan du sätta in 65 kronor på postgiro 4 17 57-6 (NOVA SCIENCE FICTION) för de fyra numren i år. Priset ute i handeln är 19,75 per lösnummer. NOVA SF finns på omkring 2000-2500 försäljningsställen i landet - så det är kanske inte alltför svårt att hitta den.

Lycka till John-Henri Holmberg och Per Insulander !

UTLANDSDELEN:

Enligt SOVIET WEEKLY har den ryska SF-författaren Arkadij Strugatskij startat en kampanj för att få igång ett ryskt magasin och förlag som skall specialisera sig på SF. Denna uppgift slår sig lite märkligt emot vad den svenske SF-experten sagt om SF i Sovjet.

Det engelska magasinet EXTRO har då gått ut stort med en upplaga på 30 000 och ska utkomma varannan månad enligt redaktörerna som satsat mycket för det här. Vilket enligt reklamen också ska bli det ledande engelska SF-magasinet under åttiotalet. Fast själva betecknar de sig för att göra ett Speculative Fiction-magasin. Vi får väl se vad som händer.

I april dök det första numret av det senaste engelska magasinet INTERZONE upp. Nummer två är tänkt att komma ut i juni/juli med noveller av Ballard, Pollack, Saxton och Andrew Stewart.

Från G R Kemp, Diamond Press, 23 Raygill, Wilnecote, Staffs, England kan man mot summan av £ 1.50 få 1981 års kompletta lista över publicerade SF-noveller. Den tärker AMAZING, ANALOG, ASIMOV'S SF-MAGAZINE, DESTINIES, FANTASY BOOKS, FANTASY & SF, SF DIGEST, TWILIGHT ZONE, AD ASTRA och OMNI.

Man kan även mot £ 1.00 per styck beställa index över SF MONTHLY och GALILEO. Och enligt vad jag erfar så kommer förlaget att publicera alltmer listor och index på olika magazines etc. Så håll ett öga på den här spalten.

QUEST STAR magasinet har gått omkull efter sitt trettionde nummer. Den började som ett Film-magasin men ändrade det mesta av sin repertoar till SF för inte alltför länge sedan.

Thomas M Disch har tagit över jobbet som bokrecensent i THE TWILIGHT ZONE - anledning med andra ord att kanske skaffa sig TTZ.

SENASTE SF-FILMSKVALLET:

STAR WARS har sålts till det amerikanska TV-bolaget CBS, vilket gjordes utan att George Lucas fick reda på själva affären. CBS plockade fram 25 miljoner dollar för TV-rättigheterna för filmen.

Den tredje delen, REVENGE OF THE JEDI, började filmas vid årets början.

För 13 miljoner dollar håller regissören John Carpenter (känd för bla. filmerna HALLOWEEN (ALLA HELGONS BLODIGA NATT) och ESCAPE FROM NEW YORK (FLYKTEN FRÅN NEW YORK)) på och gör sin egen version av den gamla SF-filmen THE THING som skrevs en gång i tidernas begynnelse av John W Campbell som roman med titeln WHO GOES THERE? Den här filmatiseringen påstås vara originalet likt.

Michael Phillips, producent till HÄNKONTAKT AV TREDJE GRADEN, har fått för sig att filmatisera Isaac Asimov's Stiftelse-trilogi. Jag undrar om man tänkt sig filma den omskrivna versionen som Sam J Lundwall översatte och skrev om då han tyckte Asimovs logik var usei, han påstod sig t.o.u. att han borde fått betalt för det. Kanske kommer han att tycka likadant när filmningen börjar, och det händer nästa år.

En fransk film vid namn LITAN har gjorts och handlar om en mystisk bergsstad som bebos av en främmande och märklig ras.

Arthur C Clarke påstås ha erbjudit Stanley Kubrick att jobba med en fortsättning på 2001 som han håller på och skriver. Själv hoppas jag CENSUR CENSUR CENSUR. (Det finns t.o.m. gränser för vad som får skrivas i en medlemstidning som denna. Reds. komm.)

Kaj Harju

JAN-OLOV SEGERSTRÖM, Forumredaktör ansvarig för de kommande numren 85 & 87 och som sådan styrelsemedlem, in på livet:

"Jag heter Jan-Olov Segerström och är 27 år gammal. Medlem i SFSF har jag varit i en sex-åttio år och mitt första fansin, NÅVA, utkom för 5 år sedan. Annars är min bakgrund skriftande. Jag har tillbragt min tid som föreningskonsulent, fritidsledare, bearbetare på SJ, kontorsvaktmästare, skolvaktmästare och senast som "föreljningstekniker" på en elektronikfirma. När jag har haft tid har jag försökt spela trummor alternativt gitarr, utan några lysande resultat, och fotograferat, det med större framgång. Sen hör jag till den lilla skara av själv-plågare som ratar gnuggbokstöverna och istället sitter och svettas med en textpenna över alla rubriker i originalen. Därför hittar ni t.ex. inte en ynka gnuggle i mitt senaste EGO 7 och det kommer ni inte att göra i mina nummer av SF-Forum heller om jag får bestämma. Det om mej...mitt inre. Om mitt yttre kan sägas, att: Till längden är jag kort, och till tjockleken är jag smal; näsrynt och allergisk mot det mesta i vår värld - m.a.o. född på fel planet. Sen hoppas jag att ni förstår att mitt Forum är ert Forum och att jag alltså är beroende av ert Stöd och Era Bidrag. Så alla ni med talanger uti stugorna, nu gäller det att spotta i nävarna och ta krafttag för gamla krevördiga SF-Forum. Låtom oss tillsammans göra något... något bra... Vi höra !"

Här är då även nummer två i SPEKTRA:s följetong om SFSF:s Historia. Första delen spände över från starten hösten -59 fram till 1961 års slut, här följer vad som passade på att hända under 1962. Vad som annars kan sägas om reaktionerna på denna historielektion, är att flera (därav förstås Red. Själv) sitter inne med den förhoppningen att någon av "Veteranerna" kan bistå med en fortsättning på historien efter 1964 års början. Skriv till SPEKTRA: Lars-Olov? Jörgen Petersén? John-Henri? Allt mottages tacksamt.

SFSF:s Historia

SFSF år 1962

På det första mötet för år 1962 den 7 januari, beslöts på förslag från Sam J Lundwall att varje vanligt möte skulle innehålla en förberedd programpunkt, t.e.x. ett föredrag eller en diskussion. Början gjordes med två föredrag av Rolf Törntorp om det gamla Egypten och dess konst. Föredragen hölls den 28 jan. och 18 feb., och båda illustrerades med vackra ljusbilder i färg. Nästa möte den 11 mars, gästades av ingenjör Troeng, ordförande i Ifologiska Sällskapet. Han berättade om UFO:s och framlade sina synpunkter på olika tefatsobservationer. Även detta föredrag illustrerades med ljusbilder. En livlig diskussion följde.

Den 1 april talade Ingvar Svensson från Uppsala om "Science Fiction och våra allvarliga globala problem". Någon gång var åhörarna tveksamma om talaren menade allvar eller hade smugit in ett aprilskämt, men som helhet var föredraget utomordentligt intressant och gav upphov till en livlig diskussion. Den 2 maj talade Lars-Olov Strandberg om "Månen och dess framtida utnyttjande".

På våren 1962 upptogs förhandlingar för att lösa förtroendekrisen inom föreningen. George Sjöberg accepterade därvid att lämna styrelsen sedan Jörgen Petersén lanserats som neutral kandidat till ordförandeposten. Ett medlemsmöte utlystes till den 23 maj.

Mötet, som samlat 15 deltagare, öppnades av sekreteraren på den avgående styrelsens vägnar. Till ny styrelse valdes:

Ordförande - Jörgen Petersén
Sekreterare - Lars-Olov Strandberg
Kassör - Christer Janson.

Därefter följde en längre diskussion om utgivning på nytt av Forum. Olika förslag om hur tidningen skulle se ut och hur många sidor den borde innehålla lades fram. Mötet beslöt slutligen att Forums format och utförande skulle bli ungefär som i numren 1 - 4. Under år 1962 räknade man med 3 nummer, som antogs komma att kosta ca 100 kronor tillsammans. Sedan detta beslut fattats kunde medlemsavgiften för 1962 fastställas till 5 kronor. Forum skulle sändas förutom till medlemmarna också till fansineutgivare. Till allmän glädje åtog sig Bo Stenfors att vara redaktör. I samförstånd med honom utsåg föreningen en redaktionskommitté, som förutom redaktören bestod av Bo Hammargren, Sam J Lundwall och George Sjöberg. Till hedersmedlem för 1962 utsåg styrelsen på mötets rekommendation Ingvar Svensson.

Arbetet med Forum igångsattes genast. Redaktionskommittén sammanträdde första gången den 1 juni. Forum nummer 6 utkom den 27 juni. Som biträdande redaktör och ledarförfattare

framträdde Sam J Lundwall.

Den nyvalda styrelsen sammanträdde den 10 juni i Hasselby Villastad för att dra upp riktlinjerna för höstens verksamhet. Tyvärr skulle både ordföranden och kassören göra sin värnplikt.

Vid föreningsmötet den 27 juni höll Rolf Törntorp, sedan Forum nr 6 färdigställda under Bo Stenfors' effektiva ledning, ett föredrag om de gamla mesopotamiska kulturerna. Föredraget illustrerades med ett bildband.

Den 18 juli diskuterade föreningen Projekt Argo. Projektets upphovsman var Lars-brik Helin i Göteborg. Enligt projektet skulle ett högtstående debatt- och kontaktorgan för Svensk SF utges under namnet Argo. För att ordna förankring och reklam ansåg Helin att en stor, landsomfattande organisation av fans var nödvändig. Projektet väckte ingen större entusiasm vid mötet. Organisationen ansågs fullkonligt överdimensionerad, och Bo Hammargren med mera undrade om den verkligen var allvarligt menad. Om den var det skulle organisationen, enligt deras åsikt, inte bara vara omöjlig att genomföra, den skulle också vara olämplig som mål för fandomen. Arne Sjögren, som delvis varit med vid utarbetandet av projektet, ville inte försvara planen. Självva tidskriften uppkastades naturligtvis, men ingen trodde på dess ekonomiska möjligheter.

Vid samma möte diskuterades filmen "Jordens Sjätte Dagar", som fick god kritik. I samband därmed uppstod en förhållandevis sensad debatt för och emot svenska atomvapen. Huvudaktörer var Bo Hammargren (för) och Hans Eklund (mot). Nästa möte, den 29 augusti, diskuterade nummer 7 av Forum.

Föreningen gästades åter av ingenjör Troeng den 19 sept. Han anförde, att statistik över antalet observerade UFO:s visar, att dessa ej är slumpmässigt fördelade i tiden. Om man tänker sig en tangent till Venus bana med planeten i tangeringspunkten, så kommer Jorden då och då att befinna sig på eller nära denna tangent. Vid dessa tillfällen göra regelbundet ovanligt många tefatsobservationer. Detta skulle, enligt talaren, stöda åsikten att UFO:s kommer från Venus. Han ansåg också, att både Venus och Mars är betydligt mer beboeliga än de flesta astronomer anser. Adamski och Klarez borde numera tillåtas större trovärdighet, sedan vissa av deras iakttagelser bekräftats av amerikanska astronauter. Enligt en portugisisk diplomat som Troeng citerade, skulle UFO:s flera gånger de senaste åren ha ingripit i världshändelserna för att bevara balansen mellan stornakterna och förhindra ett atomkrig. Den mest väldokumenterade observationen i Sverige skulle ha gjorts vid Gotlands västkust. Ingenjör Troeng berättade också om sina samtal med svenska militära myndigheter. Han besvarade en mängd frågor från de närvarande.

Vid samma möte färdigställdes och utsändes Forum nr 7. Stenfors' spalt innehöll ett citat ur ett brev från en engelsk fan till ett tyskt fansine. I brevet riktades allvarliga men till stora delar orgrundade beskyllningar mot den svenska fandomen. I anslutning härtil uppstod en diskussion inom föreningen, om några åtgärder borde vidtagas av SFSF. Som en följd av diskussionen beslöt styrelsen att utesluta George Sjöberg ur föreningen.

Ett extra möte högde rum söndagen den 30 sept. då Jörgen Petersén tillfälligt var i Stockholm. Han berättade om fandomen i Göteborg och fram-

förde sina och Helins protester mot SFSF:s behandling av Projekt Argo. Vidare diskuterades Forum's framtida utgivning, sedan Bo Stenfors meddelat att han inte önskade kvarstå som redaktör under 1963. Ett förslag till innehåll i Forum nr 8 gjordes upp. Mötet diskuterade också den spekulation i dålig smak, som bedrivs av vissa förlag. Kan något göras från samhällets sida i denna fråga utan att tryckfriheten kommer i fara? Vid mötet den 10 oktober fortsatte diskussionen om Forum 8.

Den 31 oktober talade Ingvar Svensson om "Reflexioner över människan och tekniken". Han utgick från Ayn Rands bok "Anthem", som utgör en skarp vidrökning med kollektivismen. Talaren instämde i mycket av kritiken, men framhöll att en sådan lösning som författarinnan anger i slutet av boken, inte är möjlig i vår överbefolkade värld. Under den efterföljande diskussionen framhöll Bo Stenfors, att människan är en flockvarelse och att det moderna samhället med sin arbetsfördelning är en förutsättning för att de flesta av oss skall kunna överleva.

Rolf Törntorp berättade om H G Wells den 21 november. Mötet den 12 december hölls hos Sonja Ernolf i Gubbängen och blev en trevlig avslutning på ett år som för SFSF inneburit en allmän upprykning. Medlemsantalet var vid denna tid dock endast 16. Forum nummer 8 utkom i december.

Fortskättning i nästa nummer.

SP-korsordslösning

Vågrät: 1/ Robot. 4/ Oaker. 9/ Ben. 11/ Ubar. 13/ Doll. 14/ Pika. 16/ Bob. 18/ Monk. 20/ Logans. 21/ Erik. 23/ AB. 26/ Alan. 27/ Konrad. 29/ Tate. 30/ Tubb. 33/ TS. 34/ DK. 35/ Lester. 36/ Isis. 38/ Uri. 39/ BC. 40/ Herlan. 41/ Silver. 44/ AN. 46/ OMNI. 48/ Gunn. 51/ Mon. 52/ Norton. 53/ Gene. 55/ Lem. 56/ Russ. 58/ Eyes. 59/ Aldiss. 62/ Kern. 64/ Ian. 65/ Pohl. 67/ Uni. 68/ Oslo. 71/ Miven. 72/ Anderson.
Lodrät: 1/ Robert A Heinlein. 2/OB. 3/ Tark. 4/Odo. 5/ Son. 6/ KL. 7/ Allan. 8/ R. 9/ Bi. 10/ Mann. 11/ Ubk. 12/ Ark. 14/ Foster. 15/ Kaat. 17/ Orn. 18/ Martin. 19/ Kirk. 20/ Glas. 22/ Kobold. 24/ Base. 25/ Eddison. 28/ Nolan. 31/ USA. 32/ Bar. 37/ Simak. 38/ Ulnar. 39/ Brunner. 42/ Vinge. 43/ James. 45/ Norman. 47/ Poe. 48/ Gordon. 49/UM. 50/ Ness. 54/ Eye. 57/ Lund. 60/ Sun. 61/ Die. 62/ Kor. 63/ Non. 66/ La. 70/ Lo.

Trots (eller rättare sagt just därför kanske) de två slankryparna vid lodrätt 25 och 43 hoppades redaktören på att någon skulle ta sig över hindren. Nu skedde detta ej, varför vi medlemmar får se oss besegrade utav Gert Wolgasts korsordskaparkunnan. Skall vi kunna få fler dueter med sådana, Gert?

**AKTUELLA
FILMER**

Avsikten med den här spalten är att ta upp de i Stockholm aktuella SF-filmerna, i första hand nya filmer, men i viss mån också "större" reprisfilmer, som gått en längre tid på biograferna. Fantasy-filmer kommer också att tas upp. Det bör noteras att det rör sig om anmälningar, och att regelrätta recensioner därmed inte är uteslutna. Eftersom de flesta nya filmerna - liksom de större repris-satsningarna - när Stockholm först, kommer anmälningarna förhoppningsvis inte att vara alltför föråldrade när de når merparten av er medlemmar. Nu finns det ingen garanti för att alla filmer jag ser. Men så ser jag förstas också merparten av det nya i genren. Ni är förstas mycket välkomna att fästa min uppmärksamhet på filmer jag glömt eller missat, liksom att anmäla avvikande åsikter (slussa via Lars-Arne).

Något ni kommer att märka av de följande anmälningarna, är i hur hög grad filmernas behållning ligger i äventyrligheter och effekter, och ibland i miljöer och stämningar. SF-filmen av idag är tyvärr lika renona på budskap som den alltid varit. Bland de anmälda filmerna finner man kanske en viss dystopisk antydning i Flykten från New York, och något vägt om storstadslum i Heavy Metal, men intet i jämförelse med de få budskapsrika filmerna inom genren, som t. ex. Stanley Kubrick's Dr Strangelove och A Clockwork Orange (de är förvisso effektfyllda de också). Man kan bara hoppas att en bättre balans uppnås, att den trend som alltid tycks pågå, att fler "riktiga" SF-författare blir manuskrivare, till slut verkligen inträffar. Men tills dess är det ju inget som hindrar att vi lutar oss tillbaka och njuter av underhållningen, äventyret och effekterna i de filmer som produceras för närvarande - det finns ju ett behov av sådana filmer också.

En resumé av det gångna året får inleda. Ursprungligen hade jag tänkt börja med STALKER, men jag befärrar att alltför lång tid har flutit sedan den var aktuell. Synd, på sätt och vis, för av alla de filmer som jag tar upp här, är det egentligen bara den som fått kritikernas odelade beröm. Så har förstas redan Kaj skrivit en utmärkt recension av filmen i Id Kst 3, en recension vars slutsats jag inte helt delar, men som väl beskriver filmen.

Nej, istället får FLYKTEN FRÅN NEW YORK inleda den här spalten, en film som snart har gått ett år här i Stockholm, och som tycks kunna fortsätta att gå hur länge som helst.

Mot slutet av seklet har de amerikanska myndigheterna förvandlat ön Manhattan i New York till ett enda stort fängelse. Obevakade personer och riktiga brottlingar från ett vägt antytt dytopiskt samhälle, i en värld på den absoluta randen till krig, förpassas till ön på livstid. Runt ön är murar upprett, och helikopter patrullerar hela tiden ytterkanterna, på jakt efter desperata rymmande fångar. På ön råder ett strikt klassystem med bisarra, brutala, mentalsjuka och allmänt överlevnadsinriktade invånare. Den mat som behövs släpps ned i Central Park med helikopter. Så händer det otänkbara: Presidentens plan stötar i Manhattan. När säkerhetsstyrkorna anländer har han redan förts undan av invånarna.

Snake Plissken, en brottling som skulle ha släppts ned i Manhattan, får chansen att genom att rädda Presidenten uppnå sin egen frihet. Varpå en hyfsad action-historia tar sin början. Den är bra, det är fart i filmen, men vissa logiska fel förekommer onekligen. Vad som gör filmen speciell är istället skildringen av Manhattan, den otroligt tätaste stämningen med de livlösa skykraporna, och det förvridna liv som trots allt finns. Huvudpersonen anländer till en ren mardrömsvärld. Inledningsscenerna (in-

klusive namnlistan m m) bör till det mest stämningssättande jag upplevt på film. Villkoralös kapitulation.

I **STÄLMANNEN II** anländer tre kryptonska brottalinger med samma krafter som vår hjälte, till Jorden. Stålmannens förhållande till Lois Lane har utvecklats dessutom.

FLYKTEN FRÅN NEW YORK försöker kanske säga något om dystopier och cyniska politiker, men här är det full rulle från första början, och utan större eftertanke. Till skillnad mot **STÄLMANNEN I**, som bitvis var rätt seg, mattas farten aldrig, och jag lämnade biografen med ett förnöjt leende på läpparna. En opretentiös och perfekt utförd underhållningsfilm, där skurkarna verkligen är skurkar, Stålmannen återigen agerar som Jordens (och kanske främst USA:s) räddare, och fröken Lane omvårdande är passande bitisk och gulligt sockersöt. Trickfilmningen är förstås mycket bra. Underbart bra är också slutet, där Stålla kommer stolt flygande med den amerikanska flaggan. En film som jag verkligen hoppas att ni inte har missat/ kommer att missa.

EXCALIBUR är ett magiskt svärd som kung Uther begraver i en sten, på det att nästa tronpretendent måste dra det därur för att bevise sin rätt till kungatiteln. Unge Arthur, illegitim som till Uther, drar av svärdet och kröns efter en del stridigheter till kung. Kring honom samlas riddarna kring det runda bordet, och de legendariska hventyren kan ta sin början (hur pass trogen filmen är originalet kan jag dock uppriktigt sagt inte uttala mig om). I för- och bakgrunden finns dessutom hela tiden trollkarlen Merlin, som hjälper Arthur med sin magi.

Ett mäktigt verk, inte utan distans och ironi till sitt ämne, men ändå med den mörka medeltidens hela tyngd, och med ett antal mycket vackra, stilistiskt perfekt utförda scener. Allra bäst är kanske de inledande minuterna, där tidlösa hjältar rider omkring i groteska rustningar, med magi och våldsdåd i rikt mått. Alltefterom filmen går mattas kanske denna effekt eningen, men mattas, men aldrig så mycket att filmen upphör att fascinera. Miljön är också väl utformad, med många märkrens dimmor. Ibland smyger ett drag av konstgjordhet in, miljön tycks konstlad, eller ett tidsförlopp skildras alltför snabbt, och mystiken är plötsligt inte lika tät. Men för det mesta håller filmen.

De svärdssvingande rollprestationerna förtjänar ett välvilligt omnämnande - de upprätthåller väl sin högtidliga del av stämningen, såsom sant måla riddare. Intressantast är dock Merlin, trollkarlen som lever på gränsen mellan den gamla och den nya tiden, mellan magi och kommande teknologi, och bara är alltför medveten om det. Han har orsakat en sista guldålder för magin, men vet att den kommer att ta slut, något han avfärdar med en själv-ironisk axelskakning. En mycket roande figur.

Kort sagt, åter en mycket stämningssättande och välgjord underhållningsfilm, i första hand kanske mest att rekommendera för kvinnor av filmer med rustningskrummel, typ Robin Hood och Ivanhoe, men sevärd för mycket annat också.

JAKTEN PÅ DEN FÖRSVUNNA SKATTEN motvarar ganska väl beskrivningen av filmen som börjar med ett vulkanutbrott och sedan utan avbrott bygger upp filmen till klimax. Något vulkanutbrott finns vad jag vill minnas inte i filmen, men väl ett gammalt tempel i Sydamerikas regnskoger, i vilket en gammal staty finns. Filmens huvudperson, en arkeologiprofessor spelad av Harrison Ford (Han Solo i **STAR WARS**) får under de första minuterna kämpa mot uråldriga förevarsanordningar som fortfarande fungerar, förräderi bland sina bärare, tyska skurkar och giftpilblåsande indianer för att komma över statyn.

Tiden är trettioåret, och tyskar och amerikaner försöker var för sig finna Den Heliga Arken, som antas inneha otroliga krafter. Alla medel är tillåtna i kampen, och professorerna som skickas ut av de amerikanska myndigheterna får förstås också kämpa för livet mot mordiska nazister.

En hyllning till matinéfilmen har någon kallat den här filmen, och i stort håller jag med. Visst skrattar filmen lite åt genren och dess clichéer, men kvar finns förstås den hemske nazisten, den otroliga mystiken och den eviga kärleken. Allt lite moderniserat, förstås. Harrison Ford är underbar i rollen som den oslagbare hjälten som klarar alla situationer, och som i värsta fall till och med kan överkomma sina ormfobier. Filmen är packad till bristningsgränsen med mystik, egyptiska gravar, gamla skrifter, kartor, sägner... allt finns där. Länge tror man kanske att mystiken skall stanna vid gamla, men döda föremål, men fruktade icke (?), det övernaturliga utblir inte det heller.

Det minsta man kan säga om filmen är att den är välgjord; i många stycken är den ett sant mästerverk. Spänningsmomentet och avbrott för andhämtning och ibland skratt avlöser varandra på ett mästerligt sätt. Och allt förstås utan pretentioner, och med den rätta glimten i ögat.

Visst är filmen vilt osannolik - enbart den tidiga direkta konfrontationen med nazisterna i sig är ganska osannolik, så uttalet avogt instämild tror jag inte den amerikanska regeringen var vid den tiden. Och mystifierandet av Arken är avsiktligt clichébelagt. Men det är förstås rätt och säkert bara en rolig film, om än en film som samtidigt innehåller moment som får valda delar av publiken att emellanåt skrika rätt ut.

SCANNERS har i filmreklamen fått en skräckfilmsartad framtoning, men mer korrekt är att kalla den en SF-thriller byggd på psi-krafter. Visst finns det gott om scener som spekulerar i klassiska skracketeman, men det är ju knappast en nyhet inom SF-filmen.

Som ett resultat av ett för några tiotal år sedan marknadsfört medicinskt preparat för gravida kvinnor har ett antal personer med psi-krafter fötts, och är nu vuxna. Ett säkerhetsföretag odlar de ca 250 kända fallen såsom en potentiell produkt (tankeläsning, personligt skydd m m). En ond falang finns dock, och ett regeratt krig pågår mellan de och de goda. Filmens huvudperson tillhör de goda, och utgör något av ett sista vapen i kampen, tidigare outnyttjat, men med mycket stor potential.

Utöver ett vara spännande och rätt engagerande, känns filmen också övertygande i sitt försök att skildra hur psi-krafter skulle kunna te sig, för innehavarna själva och för omgivningen. Visst är den här filmen i mycket en våldspekulation, men den har en del att säga, och för den som fascineras av telepater m m är den onekligen sevärd. En mer utförlig recension finns i Spektra SF 4.

Så börjar vi närma oss slutet av 1981. Den sista premiären det året stod **OPERATION OUTLAND** för, en vilda västern-historia ute i rymden med Sean Connery i huvudrollen som säkerhetschef på en gruvkoloni.

Som nykommen till gruvkolonin, som är belägen på någon av Jupiters eller Saturnus månar, finner han en serie av mystiska självmord. Gruvbolagets lokale chef vill tyata ned det hela, erbjuder mutor, men Connery bestämmer sig för att för en gångs skull stå på sig, och arbeta för det han finner riktigt. När Connery börjar komma sanningen på spåren skicker den lokale chefen efter ett par professionella mördare, och Connery finner plötsligt ett han står ensam och utan stöd, då ingen vågar eller ida hjälpa honom.

Det är en trivsam film, lite raffel och välgjorda effekter. Rymdkolonin imponerar genom sin trovärdighet, och den naturligt självklara atmosfären: "Det här är inga konstigheter, utan vardagsrealiteter några år in i framtiden", tycks filmen vilja säga, "se det som en thriller, vilken som helst." (men glöm för all del inte att det också är en SF-film).

Connery är trovärdig som grånad rymdöv, men andra "rymdrävar" är dock mindre bra; tekniken är väl utförd, men användningen av den mindre så. Man bör ställa in sig på en

tänligen oakyldig intrig, byggs runt den klassiske ensamme hjälten (jag för t ex med västernfilmen SHERIFFEN, HIGH NOON från 1952 med Gary Cooper i huvudrollen). Conners samskärhetschef har visserligen en familj, men den stuvats snart undan på ett bekvämt sätt.

Inget alltför sofistikerat alltså, och en viss besvikelse kände jag onekligen. Men den är ändå som sagt trovärdig, med samma släta skiktiga vardagsrealism som bitvis fanns i ALIEN. Och ovanpå de traditionella thriller-knepen får man förstås också en del, för rymden speciella, nya sätt att omkomma på...

Framåt februari i år dök Ken Russel's EXPERIMENTET upp, en sann upplevelsefilm i Russels vanliga stil. (Även om det bör noteras att han endast övertog en halvårslång film från en annan regissör. Att han sett sin prägling på den är dock höjt över alla tvivel.)

En amerikansk forskare utforskar med hjälp av flyttankar och droger det "minne" alla celler besitter, och som fortfarande innehåller information om människans förfäder för miljontals år sedan. Så småningom går experimentet så långt att en regenerering av cellerna startas hos forskaren (som använder sig själv som försökskanin). Förändringarna blir snart ockontrollerbara.

Personskildringen är god. Forskarens självständiga hustru som till sist väljer att stå vid sin mans sida känns övertygande. Äkta och trovärdig är också den vetenskapliga miljön, med den vetgiriga fanatism som griper forskarna när de börjar se resultaten. Lika vetenskapligt välmotiverade är väl inte teorin, men man kan acceptera den. Lite av monsterfilmstämning finns i vissa scener, men man glömmer aldrig att de "monster" som förekommer inte är mer onaturliga än, säg, en tiger.

Men det är som sagt först och främst en upplevelsefilm, en massiv snarstormning av intryck, i filmen såväl hallucinatoriska som verkliga. Som åskådare splittrades jag i två delar: en kall, analytiskt noterande hur de logiska grunder som ställts upp i filmens inledning undan för undan raserades; en som fångades upp i virvlarna, och som vandrade ut ur biografen likt en drogad människa. Så mycket visste denna kombination när den gick ut, att den aldrig skulle kunna tala nedlåtande om, eller skriva ned filmen och att filmen, dess logiska missar till trots, är en sann upplevelse. Och det står den/jag fast vid än idag. Minnet lever fortfarande.

Den kväll jag gick på TIME BANDITS hade jag egentligen reserverat för HEAVY METAL, men den filmen hade snabbt förflyttats till två förstabioografer till några tredjebioografer utom räckhåll, så jag tvangs revidera mina planer. Eftersom jag återigen varit ute efter en effektfull film, fick jag då istället gå på TIME BANDITS. Att den skulle vara effektfull - och mycket rolig dessutom - hade förreklam jag sett lovat.

En liten pojke växte i sitt sovrum av att en skara dvärgar kommer dundrande genom garderobsdörren. Förföljda av The Supreme Being (dvs Gud) skjuter de sedan undan en vägg åt andra hållet, drar med sig pojken och springer in i en lång korridor innan de gör ett tidshopp. De har nämligen en gång varit Guds tjänare, och har nu lagt beslag på en "tidskarta" som visar dem hur de med väl valda platser och tider kan hoppa fram och tillbaka i tiden. Nu skall de rana världshistorien.

Visst lovar filmen så här dags att bli riktigt rolig, men förväntningarna uppfylla just aldrig. De stora affischnamnen (som John Cleese och Michael Palin från Monty Python-gänget) skymtar man med få undantag bara under några minuter. Huvudrollerna innehas istället av pojken och dvärgarna, och den djävul de kommer att hämna mot. Filmen är definitivt storlagen, de historiska och mytiska scenerna är utomordentligt välgjorda och säkert mycket påkostade. Problemet är bara att man är alldeles för uttråkad för att kunna njuta av dessa exotiska rätter. Komiken vilar på den lyteskomik som dvärgarna står för, och man tröttnar snabbt. Det är sent, affischnamnens inbrott är bättre ibland, men de är som sagt högst begränsade. Hela den stora publiken satt efter en inledande halvtimme av allt mer ansträngda skratt tytt i över en timme, innan den (liksom filmen) fick lite liv i sig på slutet. Frågan är om inte den här filmen har fått en helt felaktig framtoning i reklamen: vad Monty Python-gänget försökt åstadkomma den här gången tycks inte i första hand ha varit en sensuell komedi, utan en barnfantasi à la Astrid Lindgren Mio Mio, som sådan har den onekligen sina poänger. Mycket underhållande är dock skildringen av Gud som en äldre herre av tjänstemannatyp, och Djävulen som ett mekaniskt underverk. Den senare vecklar i en av filmens få helt underbara scener ut sig likt en speldosa från sjuttonhundratalet. Men, det håller inte hela vägen, man börjar önska att det skall ta slut. Frågan är dock hur man uppfattar filmen.

HEAVY METAL, så. Henry Linder har ju redan recenserat filmen i förra skändningens gigantutskick, och jag kan i princip bara instämma: vissa delar var acceptabla, men i stort var det en besvikelse, man borde ha kunnat åstadkomma något mycket bättre. Ljudet var dessutom på den biograf jag var på inte ens en "vattgrötmatte", utan lågt och karaktärelöst. Konversationen gick väl an, men alla "höga" ljud var för svaga. (Ett hiskeligt monster till besatt människas sätter sina horder av själslösa människor i rörelse med ett med vidöppet, rytande mun framviskat "Framåt".) Tydligt hade man problem med ljudet på fler bioografer. En kompis, som sett filmen två gånger på två andra bioografer än "min", varav en med riktigt ljud, telade om helt nya dimensioner i filmen. (Mindre naiv lär den ju knappast ha blivit, men...) Så se upp med ljudet om ni tänker gå. (Och har bioografer att välja mellan.)

Jag gick på en hel bunt filmer i slutet av februari, och jag avslutade runden med en gammal goding i repris: STAR WARS. Jag var lite orolig för att den inte skulle hålla längre, det var fyra år sedan jag sett den sist, och man åldras ju trots allt. Redan första gången hade jag funnit den nämligen naiv; inte för att det hindrade att jag vandrade ut i den stjärneströdda natten med tindrande ögon, förstås. Men, filmen svepte med mig från första början den här gången också, och jag blev nästan sentimental när jag beundrade den utökta professionalismen bakom filmen, de

underbera effekterna, och den naivt oskyldiga historien (oskyldigheten är förstås bara en villa, som det har påpekats är det här en av filmhistoriens våldsammaste filmer, med enorma förluster i människoliv. Men så mycket blod syns förstås inte.). En stor upplevelse från första till sista sekund.

IMPERIET SLÅR TILLBAKA och **ALIKEN** har också gått/går också i repris, och det är uppenbart av den långa tid de gått (flera månader) att de är välbesökta. För min del får det nog vänta några år till, dock; var fjärde år är nog en lämplig besöksfrekvens för filmer av det här slaget. För de som inte har sett någon av dem rekommenderar jag dem dock. **IMPERIET...** för allt som står under **STAR WARS**, med undantag för något lite av friskheten, och tillägg för ett försök till en något mindre naiv intrigi; **ALIKEN** för dess realistiska atmosfär, och den trevliga jakten på monstret i de mörka och trånga gångarna ombord på rymdskeppet. Och för monstret själv, förstås.

CONAN - **BARBAREN** hade premiär den andra april i år, en film byggd på Robert E Howards figur. Howard begick självmord på trettioalet, men nu har hans verk (inte bara Conan, även om Conan är det framgångsrikaste) åter tagits upp under de sista tio åren, med nyskrivna böcker och en serieversion.

Conan växer upp som slav, och får som följd av det tunga arbetet stor styrka. Så småningom släpps han fri, efter en tid som arenakämp. Han börjar tjäna sitt uppehälle som tjuv och legosoldat. Hela tiden när han dock sitt hat mot en sekt av ormdyrkare som skövade hans by när han var liten, och orsakade hans försälvning. Till slut tar han upp kampen mot sekten.

"Fascistisk bodybuilding i slakthuset" kallade visst DN:s recensent filmen, och sent är att blodet rinner friskt, och att våldet känner få gränser. Arnold Schwarzenegger krämer sig som Conan, i långa, utdragna scener avsedda att understryka hans bestialiska, övermänskliga styrka. Det är inte en alltför dum barbar, men uppväxten har sett sina spår. Han känner ingen tveksamhet när han sätter sitt perfekta samspel av avärdsammanskap och muskler i arbete, och skiljer huvuden från kroppar.

Visst är det underhållande. En viss humor saknas inte heller. Nå vara att den är aning- en grovvarnig. Helt lyckas inte filmen förmedla den fascinerande tidsepok som böckerna utspelas i, tiden mellan Atlantis undergång och antikens riket, men en reat finns ändå kvar, och det räcker för att fängsla. Allra tydligast i det här avsnendet är kanske den pompösa och tungt laddade inledningen. De samhällen som har byggts upp i filmen förmår egentligen bara övertyga riktigt i interiörerna. Inte så att exteriörerna direkt skänker filmen, men speciellt samhällena känns ibland lite konstlade. Likaså är kanske effekterna inte fullt så bra som man kunnat vänta, men tar några bekväma genvägar, visar helt enkelt inte det svåraste. Skådespelarna är acceptabelt bra. Schwarzenegger passar faktiskt bra till Conan-rollen; Atminstone i den här versionen, där han som sagt inte är dum, men heller inte alltför intelligent. Kanske visas den intelligens och mognad som finns i vissa serie- och bokversioner upp i nästa film - för en sådan är det helt uppenbart att det blir. Om kasaklirret blir tillräckligt stort, förstås. Men det blir det nog.

En film sevärd för dess äventyrlighet, om inte annat. Och musiken understryker väl de tunga rörelserna.

Sista filmen i raden är **HANGAR 18**, som hade premiär i maj. En ovanligt billig spekulering i Dn:niken, rymdskytteln och - framför allt - de senaste årens tefatsysteri.

En rymdskyttel orskar genom olyckliga omständigheter (relativt trovärdiga) att ett UFO tvingas ned, och att en astronaut samtidigt omkommer. NASA befinner sig plöjtligt i den

intressanta situationen av att ha ett riktigt främmande rymdskepp i sina händer. Eftersom presidentval stundar i USA, och den nuvarande administrationen inte vill veta av några störningar inför valet, tystrar man ner det hela för några veckor. Hela rymdcentret känner till vad som hänt, och en busalest tekniker och vetenskapsmän arbetar på UFO:t, men man bestämmer sig för att rymdförjens två piloter skall hållas utanför - "så att kunskapen begränsas till så få som möjligt" - och svärter i förebyggande syfte ned deras namn genom att hävda att de, och de ensamma har orsakat astronautens död; astronauternas eventuella berättelse om tefatet skulle elliå ses som en ren undanflykt av massmedia.

Filmen är sedan delad i två delar: en där ständigt häpet gapande vetenskapsmän leker med tefatet och förundras över dess otroliga krafter, och en del där de två astronauterna jagas av regeringsagenter med ordet att "tyta" dem.

Den första delen är emellanåt rolig, som en oavsiktlig komedi, men den andra är en plåga. Det är pinsamt uppenbart hur filmmakarna har konstruerat hela jakten enbart för att kunna fylla ut mer än halva filmen. Man får förmoda att det är billigare att spränga skrotbilar i luften än att åstadkomma acceptabla effekter kring UFO:en. (Och få som de är, håller de, utan att vara alltför spektakulära.) Till råga på allt är "rafflet" inte ens välgjort utan uppriktigt sagt klumpigt och fruktansvärt tråkigt.

Mycket är osannolikt, och alla tåtar knyts i en t e ihop i slutet (inte avsiktligt, men tycks ha glömt dem). Om man skurit ned filmen till kanske förtiofem minuters tefatscener och tagit en femma för det, och sett det hela som en ren plöj, då hade filmen kanske varit värd inträdesavgiften. Och jag tror knappast att det här är något som en seriös UFO-fantast skulle vilja försvära.

Utöver dessa filmer finns på repertoaren idag eventuellt ett antal gränsfall. **EN AMERIKANSK VARULV I LONDON** verkar inte vara en helt traditionell skräckfilm, men hittills har jag valt att inte se den. **SKRÄCKEN I DEN SVARTA LAGUNEN TAR REVANSCH**, en gammal skräckfilm från femtiotalet vars främsta reklamargument är att den är gjord i tredimensionellt (och ett gott argument som sådant, kanske går jag och ser den just därför), är förstås marginell SF i så måtto att den tar upp den sista medlemmen av en uråldrig, relativt intelligent ras på Jorden. Den ständiga James Bond-festivalen innefattar förstås då och då SF-moment. (Den senaste Bond-filmen, **UR DÖDLIG SYNVINKEL**, har jag dock avsiktligt avstått från att ta upp, då den till skillnad från tex **MOONRAKER** är mycket jordnära; inte för att det gör den sämre, tvärtom.) Ja, **ALICE I UNDERLANDET** också, kanske... av vad som visades i Filmkrönikan att döma är den kanske sevärd som den nonsens-Fantasy den är. (Och jag nämner förstås inte alla de enstaka uppdykanden vissa SF-filmer kan ha, som tex i Filmhusets regi.)

Nog för denna gång. Jag får önska er en god filmsemar, med inte alltför många sommarstängda biografier, och såväl "vanliga" som SF-filmer.

Michael Svensson

RECENSIONER

Octavia E Butler: PATTERNMASTER
Russel M Griffin: KNAVE IN HAND
J G Ballard: DRÖMBOLAGET
Urula K LeGuin: THE BEGINNING PLACE (THRESHOLD)
Christopher Priest: THE AFFIRMATION
Fred Saberhagen: THORN

Octavia E Butler: PATTERNMASTER Avon 1979
160 sidor
\$ 1.75

Det här är en ESP-roman. ESP står då för "extra sensory perceptions". Den här gången handlar det som oftast om telepati och närbesläktade extra sinnen. Det rinner visserligen inget svart kaffe ur telefonlurar i denna roman, men den har ändå mycket gemensamt med den bedrövlige filmen SCANNERS som besökt våra biografier i år.

Här har vi samma fantasilösa sätt att utnyttja ESP-krafter och tillockad en likartad handling - två bröders kamp om makten. Det mentala gåvor utöver det vanliga först och främst är till för, menar filmen och det stora flertalet av SF-författarna, är att ta kontrollen över - eller helt enkelt käll, på sina medmänniskor.

Stopp där, förklarar jag inte lite väl mycket nu? Låt oss betrakta verket ifråga.

Det handlar alltså om två bröder som slåss om sin faders tron. Fadern är döende och väntar bara på att någon av hans söner skall "tänka ihjäl" den andre. Och det hela utvecklar sig som väntat till en resande spännande envig vars upplösning från början givetvis varit lika klar som kristall. Allt detta utspelas på en jord där man inrättat sig efter ett (vad annars än?) feudalt mönster, med de personer med de kraftigaste pol-gåvorna som länsherrar, alla lydande under en k "Patternmaster". I ständigt fight med dessa män har vi så indianerna, f'lätt "clayarks" - dvs muterade människor, vildsinta bestar med en yttre fysionomi någonstans mellan människa och babian. Alles vår hjälte kommer i ett avsnitt öga mot öga med en slik fuling, men inget kreativt kommer sen av det. Jag trodde då för en kort sekund att författaren skulle gå så långt att hon tänkte lägga in någonting med "meaning" i berättelsen, men tack och lov tog hon sitt förnuft till fänge. Och sedan går allt väldigt hastigt om kn mindre lustigt. I alla fall går allt i väl upptrampade spår, och vår hjälte som visar sig vara bäst i stan på att med en enda liten tanke ta käll på flera tjog indi... nå, clayarks då, tänker till slut ihjäl brorsan och får både prinsessan och kungariket.

Ja, och här men mot förmodan hängt med så långt kan man bara slänga boken i väggen och svära över den tid man kastat bort på skröpet...

VARUDEKLARATION: Ren äventyrs-SF, befriande ren från fräscha idéer och ett meningsfullt innehåll... Ett slag över brat.

Jan-Olov Segerström

Russel M Griffin: THE MAKESHIFT GOD Dell 1979
315 sidor
\$ 1.95

Den här romanen börjar riktigt lovande, hart när "Brunnerakt" skulle jag vilja påstå. Författaren

har nog sneglat både en och två gånger på först och främst STAND ON ZANZIBAR innan han satte sig ner och grep verket an. En riktigt bra bild av ett nergången nära framtida USA ges faktiskt. Men så efter ca 80 sidor byter romanen helt karaktär och förvandlas snarare till en slags burlesk där författarens arv från pulptraditionen lyser igenom.

Men helt usel blir den aldrig, för Griffin är en riktigt duktig berättare. Han hanterar också språket med en viss finesse. Som grädden på moset är han även rätt fin på att skildra människor. Huvudpersonen är övertygande tecknad och dennes mognad och insikt om sig själv vittnar om Griffins människokännedom.

Som helhet är romanen trots allt det positiva mindre lyckad. Den känns splittrad, bitvis mycket ojämn och skräkigt andra halvan är onödigt utdragen och på sina ställen riktigt tråkig. Ändå tycker jag inte att det är bortkastad tid att ta sig genom THE MAKESHIFT GOD; Griffin är en trevlig bekantskap och en författare värd att hålla ögonen på i framtiden. Han kan nog bli riktigt duktig så småningom. Tja... varför inte...

Jan-Olov Segerström

J.G. Ballard: DRÖMBOLAGET AWE/Gobers 254 sid.
Återord av Peter Stewart.

Den gamle käre Ballard har nu lyckats få ut ett missfoster som inte bara kräver mycket ork utan också mycket humor för att kunna läsa det. Där handlingen byggs upp kring en kille som är död, men vägrar dö och får allt starkare krafter vad det lider, för att sedan återigen vara på väg mot döden och återigen en ny kort utveckelse för att sedan fortsätta i ny skenbar död.

Det är gränsöbet tråkigt de första hundra sidorna. Upplevda i drömvärldar som visar sig vara verkliga, och där drömmen blir starkare än verkligheten hos denna döda kille vid namn Blake.

Det är ett gränsöbet frossande i sjukliga sexuella dragelser, hur man våldför sig på en kricketplan är det första som trycks på en. I och för sig väldigt roligt men samtidigt i ett djupare snitt tämligen suckingivande.

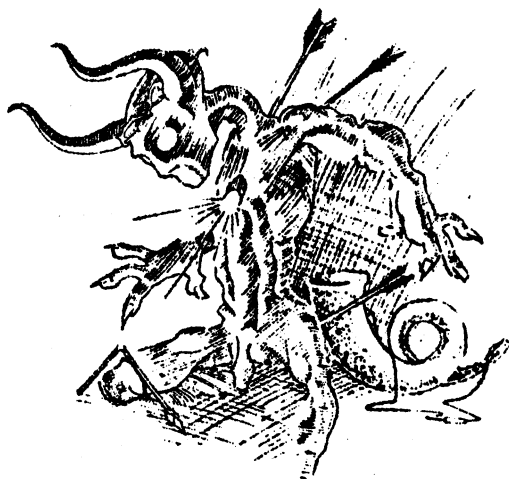
Blake fortsätter att söka sig själv hela tiden och finner att han blir allt mer gudalik i den lilla förortastaden till London, från vilken han inte kan komma ut och som han egentligen inte vill komma ut ifrån.

DRÖMBOLAGET är inte tungt berättad. Utan har den lättaste amerikanska framfart vad gäller äventyrsberättelser men där handlingsgrunden sedan ligger på ett ganska bisarrt plan. Tyvärr gör också detta boken i sig ganska tråkig och verkar tämligen billigt gjord. Fastän alla dess underfundigheter och det att de flesta lösa trådarna får sitt svar till slut.

Ändå vill jag fråga vad man skall med sant här till... för vissa kommer att säga att det är "tufft", "intressant" och "påfundigt" utan att det ens finns anledningar till det. Det endast

för att det är så kallat annorlunda och absurt. Men sextiotalet är förbigånget och inte skall vi behöva dras med sådant här från en så duktig författare som Ballard.

Kaj Harju

Ursula K LeGuin: THE BEGINNING PLACE (THRESHOLD, Bantam 1980 183 sidor SFSP 21:-

"Fantasy Romance" kallas boken på framsidan av mitt exemplar. Det passar bra, även om jag hellre vill tala om THE BEGINNING PLACE som en fantasy i kvadrat. All fantasys utanpåverk, kungar, älvor, slagfält och dylikt, är bortskalade. LeGuin bjuder på den rena essensen. Språket är kompakt och lyriskt. Bergsbäckars kyla, vandringar i skog, mod, skräck och det Oförståeliga. Och Osäkerheten och Mänskligheten är till sist kärnan i allt detta. Det är två rätt vanliga men blygt känsliga amerikanska ungdomar i 20-årsåldern som upplever sitt live äventyr i skymningslandet Tembreabresi. THE BEGINNING PLACE kan skällas på för att vara tunn, och det stämmer. Jag önskar att denna lilla intensiva sinnes-bomb hade varit vildare och varat längre. Som det är nu är LeGuins fina bok mest en rätt typisk ungdomsroman om man skall se till genre.

Kommentar till Kaj Harjus kommentar i Spektra SF 6: LeGuins bok (av K. H. nämnd med den brittiska titeln THRESHOLD) har inte ett dugg med "Alice i Underlandet" att göra. Jag fattar inte alla att han kan skriva så. THE BEGINNING PLACE saknar helt absurditet. Den är en realistisk bok, eller rättare sagt, en mytiskt realistisk bok.

Torbjörn Mårtensson

Christopher Priest: THE AFFIRMATION Faber & Faber 1981, 213 s.

En ung man, Peter Sinclair, har lämnat London och sitter och skriver sin självbiografi i fiktionform. I denna heter den stora staden Jethra och hans älskade Seri. Några kapitel längre fram i THE AFFIRMATION dyker det upp en ung man, Peter Sinclair, som lämnat Jethra och som skriver sin självbiografi i fiktionform. I denna heter den stora staden helt följdriktigt London. Och Seri blir hans älskade i verkligheten. Bokens SF-aktiga innehåll är i stort sett lika med existensen av dessa två spegelvärldar. Mest behandlar Priest de båda Peter Sinclairs inre psykotiska osäkerhet och yttre neurotiska kärleksrelationer till sina kvinnor.

Det här är en typisk modern engelsk SF-bok. För min del betyder detta att jag inte alla vill

räkna den som SF. Precis som när det gäller J G Ballards DRUMBOLAGET tycker jag att det är helt meningslöst att betygsätta den efter SF-normer. Här finns helt enkelt inga Science Fiction-inslag.

En berättelse som THE AFFIRMATION, med sina intrikata och olösbare frågor om vad som är dröm eller verklighet, tillhör den modernistiska romantraditionen. Som sådan är Priestes bok hyfsad, det bästa är psykologin i den. Språket är bra, men lite långsamt och färglöst. Något Nobelpris får aldrig Priest för boken. THE AFFIRMATION är i det sammanhanget lite väl okomplicerad, och drabbar inte heller läsaren existentiellt på något starkare sätt.

Skall ni läsa SF av Christopher Priest då är INVERTED WORLD den enda boken jag kan rekommendera. Den har visserligen bara en enda SF-idé, men det är en mycket stark idé som utvecklas konsekvent och kraftfullt av Priest. INVERTED WORLD har både stor spänning och "Sense of Wonder".

Torbjörn Mårtensson

Fred Saberhagen: THORN

Åse 1980 347 sidor SFSP-pris: 22:-

Termen Nosferatu är något som jag antar att flertalet av er läsare endast har en vag antydning om vad det innebär. Under tecknad var själv endast så "upplyst" att jag lyckades sammanknypa termen med filmkaparen Werner Herzog, som ju blivit smittad för bl.a. filmen Nosferatu. Men, vad är då nosferatu och vad har det med Fred Saberhagens THORN att göra? Ja, jag är nog tvungen att presentera huvudhandlingen i boken och på så sätt komma med en förklaring.

Först skall konstateras att detta är en vad man kan kalla "Vampyr-bok". Bokens huvudperson Thorn är identisk med sonen till Vlad Tepes - mer känd som den beryktade greve Dracula. Grevens son är också döpt till Vlad, eller Ladislav... eller Ladislao, helt beroende på vilket land han uppehåller sig i under sina kungliga eller militära ärenden. På order från den unge ungerske kungen, som hållit honom i fångenskap en längre tid, får han i uppdrag att leta reda på kungens vidlyftige syster Helen som flytt undan giftermål med en lämpligt rik gemål, och för Vlad är detta hans enda chans att vinna frihet. Vlad finner henne i Italien, och på grund av ungerske kungens villkor gifter han sig med henne, ett giftermål som hon i början är mycket avogt ställd till. Men så blir deras band starkare, han blandar sitt blod med hennes och överför på så vis vampyrkraften till henne. Men, så blir han en dag livshotande skadad...

Det är här nosferatu kommer in. En vampyr när ju på sitt sätt en grad av oödlighet då de inte åldras som "normalt" folk. Detta får de dock betala igen då de inte kan njuta av livets kryddor, blir sterila och på sätt och vis alienerade från människorna i övrigt. Och de håller sig därför i skymundan, med hjälp av de "extrakrafter" typ skepnadsbyte till fladdermus/varg/osynlighet, överkänslighet mot kommande faror, övermänsklig styrka etc. som vampyrstämpeln ger. Det vill säga, extrakrafter för de som kan behärska dem, för en vampyr som är nosferatu kan inte helt kontrollera dem, utan har antingen fått en sådan smak på människoblod att han löper amok, eller lever ett rastlöst "liv" och letar efter någon att ty sig till.

Helen blir av det senare slaget, i tron att Vlad avled flyr hon Italien och försvinner spårlost, för att sedan dyka upp i vår tid där den envist letande Thorn/Vlad naturligen får upp ett resultatgivande spår, efter närapå 500 år...

I detta sammanhang inblandas i berättelsen ett besynnerligt kidnappingsdrama, där en 500 år gammal tavla har något gemensamt både med Thorn och offren. Tyvärr urabtar det hela lite grann med detta närapå typiska amerikanska inlägg.

Men tack vare ett hederligt gammalt skrivknep lyckas Saberhagen varva de två 500 år skilda berättelserna och på så sätt ge läsaren ett pussel bestående av många bitar att lägga, ett skickligt sätt att hålla intrig och spänning

i ett högt läge.

Nu måste jag erkänna att jag inte likat allt för mycket av denne Saberhagen, inte mer än att jag saknar hans namn med de dödsopståndande robotarna i hans Berserker-serie, av vilken vi sett en novell, Dräpare (Smasher) i JVN 382. Så jag har ingen välnärd uppfattning av hans författarskap, dock måste jag säga att jag inte väntat mig något såhär välskrivet från denne Saberhagen. I THORN har han lyckats att väl-formulerat skildra - med Thorns/Vlad Tepes egna ord, skrivna som i ett väldetaljerat personligt brev - hur denna sekellånga jakt tog sinände. Saberhagen har satt en prägel av 1500-talskärretan på meningformuleringarna (nu menar jag inte på så sätt att han skulle skrivas som en samtida med da Vinci...) och man blir övertygad att denne Thorn är stigen från en period långt tidigare än 1900-talet. Eoken bjuder på flera engänna formuleringsoverraskningar.

Men, sedan kanske man kan undra vad en "vampyr-bok" har med SF att göra. Tja, denna bok ger ett gott prov på hur genren har gemensamma band med den spekulativa litteraturen. För många är ordet vampyr som ett glåpord eller rent löjvickande ord, OK, det är en sägen om ens det, men som fantasifoster är vampyren känd och i sig fascinerande. Nu kan jag inte konfirmera att Saberhagen inte lagt till en del "fakta" kring vampyrlegenden, dock tror jag att fler än jag funnit och kommer att finna boken fascinerande.

Eller hur, Michael?

Lars-Arne Karlsson

FANZINE FANDOM

Även i Spektra kan få se prov på inbördes beundran. Faktum är att inte mindre än 4 stycken av föreningens 7 styrelsemedlemmar på varsitt håll utgivit fansines. Frågan är väl om inte detta är något av ett unikum i sig; mig veterligt har ej hänt i modern tid. Och kom sedan inte och säg att styrelsen inget gör...

Häväl, den som ändå varit flitigast är vår ordförande Kaj Harju, som transformerat sitt över året försenade HUNDRA HUNDAR nr 7 till två separata nya. Först och främst ALIEN STONES 7 (1-62) och, som förvärl till HH, en 40-sidig HUNDRA HUNDAR-brevsektion, HH 7.

ALIEN STONES 7 är, trots att Kaj själv kallat sinet vedervärdigt, ett digert och innehållsrikt fansine med seriös inriktning. På de 22 fotoförminskade stencilerade sidorna ryms en genomgång utav svensk ungdoms-SF, noveller av äldre slag utav Michael Svensson och Mika Tenhoveara, artikel om svensk amatörnovellism sammansköld utav Chris Schander, en Harjuansk huggsaxa mot Sam J Lundwall samt en genomgång av de senaste årens SF utgiven i Norge - Einar Gjørsvold. Detta senaste är ganska lustigt med tanke på att Kaj i inledningen påstår att ALIEN STONES endast kommer att innehålla artiklar om och med svensk SF. Att det annars märks en viss ålder på innehållet beror på att Kaj plundrat det ursprungliga Sver 100-sidiga HH 7 på dess innehåll, av vilket vi säkert kommer att få se mer i kommande ALIEN STONES-nummer. Beställ från Kaj Harju, Geijersvägen 31, 112 44 Stockholm. Skicka med 2,50 i frimärken, så blir han glad.

I brevsektionen därefter, finns dessutom en mängd Harjuansk-prat om Fandom i allmänhet. Där finns alltid något som roar, speciellt Kajs sätt att värda sina åsikter om fansines, folk och fans, och annat önsäck. Detta om HUNDRA HUNDAR 7 - förkortade versionen.

Som måste styrelsemedlemmarna dök Holger Eliasson upp på tapeten. Han har ett svettigt arbete med att uppehålla kontinuiteten för sitt mera fenniska fansine VISIONS/LC 39 - han skriver så sakta på maskin, se. Dock, långsambeten kompenseras han med att ge det skrivna en sådan hyfs på formuleringarna att man stundtals tycker att det är genialt skrivet.

VISIONS nr 7 är hans senaste, och på de 35 sidorna trängs kräver av Eliassonsakt märke, spalt av Kaj Harju, brev i mängd, ett lustfikt tillrättaliggande utav Erik Andersson, fas-recensioner och som godbit nummer ett, en välgjord illustrerad version av Edgar Allan Poe's dikt The Raven signerad Nicolas Krifan. Bera detta gör fansinet värd sin vikt i guld (Nven om det känns lite underligt att finna sådant i VISIONS...).

VISIONS/LC 39 nummer 7 får ni tag på från Holgers adress Nyggdalsvägen 61, 135 42 Tyresö.

(Men Holger: vart tog dina så högt lovade fansinerecensioner till Spektra vägen? Till nästa gång är de verkligen välkomna!)

Därefter skall göras ett allvarligt försök att visa att Spektra minsann kan förekomma sig själv. Jan-Olov Segerström har vid utskrivningen av denna spalt ännu inte skickat ut sitt senaste EGO, Nven det nummer 7. Meningen var att det, tillsammans med de ovan nämnda, skulle skickas ut kollektivt; nu kom inte Ego 7 med i sändningen men jag misstänker med snudd på sannolikhet att JOS fått ut det långt innan detta Spektra-nummer nått er läsare. Trots att jag alltså ännu inte läst EGO 7 kan jag lova att dess innehåll inte kommer att göra läsarna besvikna. EGO har tidigare hållit en hög standard på både innehåll, layout och illustrationer, och jag tvivlar inte en sekund på att JOS med alla medel försökt överbygga denna redan höga standard i EGO 7. Skriv och beställ från Jan-Olov Segerström, Biskopsgatan 8A, 722 11 Västerås. Skicka med frimärke till porto.

Den fjärde i den fansineproducerande styrelsemedlemskaran är förstås er redaktör själv, som i juni månad växelvise arbetat dels på detta Spektra och dels på ett fansine betitlat HALSBROTT (5:e numret i den EBOTTeliga banan). Om jag nu inte visste av redaktionell boder och blygsamhet skulle jag förstås påstå att detta fansine är gräddan, istället får jag nöja mig med att kort konstatera att det trots allt finns en del hävört i sinet. Detta tack vare bland andra bidragsgivarna Erik Andersson och Henry Linder, vilka gör de 25 sidorna till en inte alltför svår pläga. Beställ från redaktören, det finns gott om överex.

Och så här i slutet på Fansinespalten får jag avsluta med att tillägga att nu behövs det bara att Lars-Olov, Michael och George Bobjörk publicerar sig med ett fansine för att årets styrelse skall bli snudd på historisk...

Lars-Arne Karlsson

SWECON

19-21 november

82

medicinska kårhuset; stockholm

Med jämna steg rör sig kongressarrangerandet framåt, och en viss handledning och hjälp har vi fått av duon John-Henri Holmberg & Per Insulander som ju har ett antal stora kongresser bakom sig, och kan det här på alla sina fingrar.

Hedersgästerna är: CHRISTOPHER PRIEST, engelsk toppförfattare i genren under 70-talet.
LISA TUTTLE, amerikanska som nyligen fått en Nebula.
BERTIL MARTENSSON, vårt lands stora sf-författare de senaste femton åren.

Vi har även hört ryktas om att den prominente irländske sf-fanen John "The Goon" Berry kan dyka upp. Han har uttryckt sig om att vilja träffa svenska sf-fans.

DE FILMER VI BESTÄLLT, vi hoppas kunna visa hälften av dessa: 2001, E.T. (Steven Speilbergers nya storfilm), HEAVY METAL, STAR TREK II, BLADE RUNNER (filmatisering av Androidens drömmar av Philip K. Dick), BARBARELLA, THE SHINING, och STAR CRASH.

Vi hoppas även kunna bjuda in FOA:s framtidsforskare Eskil Block samt en astronom för en panel om framtiden på vetenskapens och teknikens sida.

Mer exakta planer för paneler, tider och vilka som kommer att vara var kommer att skickas ut under nästa månad till de som betalt in avgiften eller föranmälningsavgiften.

Spelaffären Tradition kommer att ställa upp science fiction och fantasy spel till förfogande, samt att vi kommer att ha en mikrodator för den som är intresserad av att pröva en sådan.

Till Kongressen kommer också SF-Forum ha ett nummer fyllt med våra hedersgäster: Chris Priest Lisa Tuttle och Bertil Mårtensson med både novellmaterial som artiklar.

En bar kommer att hållas öppen av kårhuset. Baren brukar i regel bli mötesplatsen på de flesta kongresserna och det har varit en självklarhet för oss att ordna en på SWECON 82.

SF-BOKHANDELN kommer att hållas öppen under kongressdagarna, och det mesta av allt det nya under bokhösten och bokvintern kommer att finnas till försäljning.

För de som har något för auktionen så skulle vi vara glada om du tog kontakt med oss på vår adress innan d. 5 November; det gäller böcker, fanzines, föremål, tavlor etc.

Mer information nästa månad!

Kongressavgiften kommer att vara på 90 kr till första veckan i September för att så många är på sen semester i år. Därefter höjs den till 100 kr till den första veckan i November var- efter vi inte kan ta emot fler inbetalningar per postgiro eller dylikt - utan måste ta betalt vid dörren och då kostar det 125 kr. För den som vill vara med på banketten så kostar det 75 kr utöver kongressavgiften.

Och detta betalas in på postgirokontot: Kongressutskottet SWECON 82, pg 70 85 25 - 1.

SWECON 82 arrangeras av Skandinavisk Förening för Science Fiction och Sigma T.C. i kongressstyrelsen sitter Kaj Harju, Anders Carlsson, George Bobjörk och Lars-Olov Strandberg.

OBS: För den som inte vill betala hela avgiften kan betala in föranmälningsavgiften på 20 kr vilket berättigar till våra framstegsrapporter etc. Summan berättigar ej till kongressen. Sedan när du är säker på din sak så betalar du bara in den resterande summan, och då har du fullt medlemskap till kongressen.

SF-FORUM

information

(2)

Förhoppningsvis är ni prenumeranter lika glada som vi i SFSFs styrelse över att SF Forum 82-83 nu är tryckt, plockat, häftat, tillskuret och utskickat; för oss i styrelsen är det en börda mindre att bära. SF Forum 82-83 har legat klart i form av original i nästan två år, och det har inte alltid varit så roligt att se det ligga otryckt, alla ansträngningar till trots. Men nu är det klart. En del kommentarer behövs dock kanske:

Steve Sem-Sandberg skriver i sin redaktionella spalt att Forum nu åter skulle tryckas på föreningens offset, och samma sak skrev vi helt nyligen i SpektraSF, SFSFs medlemstidning. Som ni ser, blev det inte så. Samtidigt med att vår offset fortsatt trassla, dök ett tryckeri med resonabla priser upp i Västerås. SF Forum är fortfarande en sadelhäftad och vältryckt tidning - vad det senare gäller i vår mening t o m bättre än tidigare; och allt talar för att vi även i fortsättningen håller oss till detta tryckförfarande.

På innehållssidan finns vidare vissa fakta om SF Forum och föreningen uppräddade, och man tvingas konstatera att en del saker har förändrats: Fanac är inte längre medlemstidskrift, m m; uppenbara saker. Avgifter, adresser och postgironummer gäller dock fortfarande: 30 kronor för fyra Forumnummer till SFSFs postgiro, 40 79 03 - 4, och adressen är SFSFs vanliga, Box 3273, 103 65 Stockholm.

Materialet i sin helhet står förstas på egna ben, och behöver inga kommentarer. (Stevens "nyheter" är kanske inte fullt så rykande färsk - böckerna och ibland deras efterföljare har kommit ut och i vissa fall kanske mer eller mindre glömts bort - men de kvarstår ändå som en god samling lästips.) Vi får, liksom Steve, hoppas att det faller er i smaken.

Dubbelnummersförfarandet är något som vi helst avstår ifrån, och i framtiden skall göra vårt yttersta för att undvika, både

för att det som Steve skriver inte ger full rättvisa åt prenumeranten, och för att det ställer till oreda i prenumerationserna. Alla de vars prenumerationer behöver förnyas har förstas fått ett inbetalningskort medlagt. De som bara hade prenumerations till nummer 82 har fått ett kort på vilket förnyandet av prenumerationsen räknas från nummer 83 och framåt - de skall alltså i princip betala för ett nummer de redan har i handen. Detta får ses som ett rättvisekrav mot de uppskattningsvis 75% som har betalat för numret. Skulle ni som påverkas av detta nu inte vilja förnya era prenumerationer, är nummer 83 att betrakta som en avskedsgåva från SF Forum. Men vi hoppas förstas att ni alla skall förbli oss trogna.

Slutligen utlovar Steve en del saker till "nästa nummer". Åter tvingas vi konstatera att en del har ändrats. Tre nya redaktörer har tagit vid efter Steve, och materialet är inte längre aktuellt - och av allt att döma blev det heller aldrig riktigt färdigställt.

Som ni alla redan har fått information om i SpektraSF är det alltså meningen att SF Forum även i fortsättningen skall utkomma. Vad som sades där stämmer fortfarande. På nummer 82-83:s försening har vi dock valt att skjuta fram den fortsatta utgivningen en månad, och nummer 84 (redaktörer Kaj Harju & Michael Svensson) utkommer alltså i september, nummer 85 (redaktör Jan-Olov Segerström) i november, o s v, med alternerande redaktörer i samma mönster.

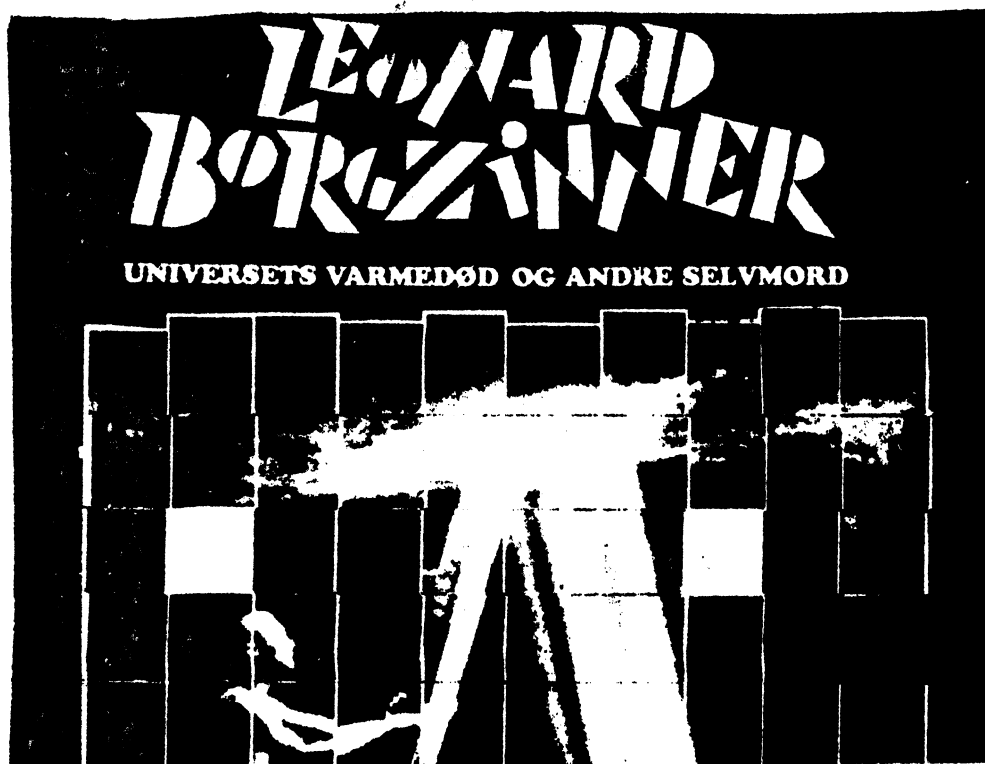
Avslutningsvis är ni alla givetvis mycket välkomna att skriva och kommentera detta Forumnummer; om ni skyndar er kan kommentarerna kanske publiceras redan i nummer 84. De nya redaktörerna är förstas också glada för alla sorters bidrag, noveller, dikter, recensioner eller vad det nu kan vara. Allt kan givetvis inte publiceras, men redaktörerna lovar att kommentera allt de får sig tillsänt. Så skriv nu!

sf-bokhandeln säljer ☆☆☆

UNIVERSETS VARMEDÖD OG ANDRE SELVMORD av Leonard Borgzinner är kanske den mest intressanta bokdebuten i science fiction genren i skandinavien på många år.

Leonard Borgzinner har tidigare publicerat underground tidskriften 666, och har här i Sverige i tidskriften Summa no 14/15 presenterats på hela tjugoen sidor med bla novellen "Sivil ulydighet" och recensioner samt prov på hans tecknartalang. Han själv säger sig hålla på med en roman just nu.

UNIVERSETS VARMEDÖD OG ANDRE SELVMORD innehåller 8 noveller. Priset för boken är 97.00 kr och kan beställas efter från sf-bokhandeln, box 3273, 103 65 Stockholm.

"Hjertet slo i brystet på ham, men han visste at han var død. Nesten ingen så to ganger på ham der han streifet gatelangs, for han utstrålte ikke mer liv enn en refleks på en TV-skjerm. Og hvis noen snudde seg etter ham, så var det fordi de i forbifarten hadde møtt øynene hans og sett rett gjennom dem. Han er syk, ville de tenke. Så ville de skynde seg videre. Men han var ikke syk, og ingen kunne hjelpe ham. Han så normal ut, men han var ikke mer levende enn et fotografi. Han var ingen zombie og han var ikke narkoman, selv om han ofte ble tatt for å være begge deler. Han manglet dette udefinerbare noe som gjør et menneske til noe mer enn kjøtt og blod. Han var ikke idiot og han var ikke gal. Han hadde ikke mer pågangsmot enn en gammel katt som kryper vekk for å dø, skjönt han var ung og fysisk frisk. Han var kjekk, men ansiktet hans hadde størknet til en blek maske fordi det aldri smilte. Han var helt alene, og han var selv overbevist om at han fortjente å være det. Og fordi han hadde denne overbevisningen, manglet han den følelsen av integritet som gjør et menneske til et autentisk individ.

Han manglet autenticitet fordi han hadde overbevist seg selv om at han bare var en dårlig erstatning, et slags ekko, en slags blåkopi.

Og verst av allt: han var en kopi, i vitenskapelig beviselig forstand."

ur "Av det som har gått bort."

OM FÖRENINGEN, OM FÖRSENINGEN...

En annorlunda ledare till innehållet på dessa sista sidor i SPEKTRA, eftersom en del av det som Lars-Arne skriver om har blivit ändrat.

För det första skulle vi vilja sätta våra nästa datum för de återstående sändningarna för i år till följande: Tredje-fjärde veckan i September och i andra veckan i November. Stoppdatum för material till SPEKTRA-redaktören blir således sista veckan i Augusti och i tredje veckan i Oktober. Det hela beror på tidsbrist, ingenting går riktigt så fort som vi hade tänkt oss, och dessutom behöver vi få oss lite vila mellan varven. Och i sammanhanget så blir också SF-Forum något försenad, och det utkommer två nummer till i år mot beräknade tre eller fyra.

MÖTEN

Angående möten och studiecirkel så kan vi inte säga något speciellt just nu - vi saknar en person för att hålla ihop möten och dylikt. Är det någon som är villig att hjälpa till - så är det bara att säga till... Men, tredje veckan i varje månad på Onsdagar mellan kl 19.00-21.00 kommer de som har lust att mötas upp i RISTORANTE LA RUSTICA (Hantverkargatan 75) som ligger vid slutet av Hantverkargatan, korsningen med St:Eriksgränd går strax innan restaurangen (pizzeria som det egentligen heter). T-bana blir Fridhemsplan, Buss 48 och 62 ska dessutom landa precis utanför. Mötena blir således d 18 Augusti, 15 September, 13 Oktober, 17 November och d. 15:de December. Och under de två timmarna kommer det att finnas folk från föreningen vid något av borden.

Några speciella programpunkter kan det ju inte bli tal om, utan dessa möten ska enbart ha en trevnadskaraktär för prat och dylikt. Om det är någon speciell sf-film på gång så vi alltid gå och se den, eller besöka SFSF's lokaler ifall det är någon som vill göra bokinköp eller dylikt - eller vad som helst i stort sett.

Och som det gäller för alla matställen så måste man beställa något. Så unna dig en ledig kväll från matlagningsbestyren och kom och ta dig en prata i glada människors lag.

Eventuell studiecirkel kommer att tas upp till nästa sändning.

Och ett sista ord om La Rustica-mötena. Dessa möten är öppna för alla, och poängen är den att vi alltid ska hålla dem i den tredje veckan i varje månad så alla ska bli vana med det och att folk utifrån landets andra delar kan vara säkra på att här finns det folk att träffa. Kom gott folk!!!

BOKHANDELN

Efter den sista beställningen med böcker vi fick så fick vi i vår tur mycket fler beställningar än vad vi hade fått in nya böcker, vi hoppas på vara bättre förbereda vid nästa beställning, som är iväg skickad och vi hoppas få in böckerna till nästa utskick så vi kan skicka er en komplett katalog över det vi har i bokväg. Vi hade en katalog klar för tryckning - men pga ett litet misstag så uteblev den då vi inte hittade originalet. Meningen var att vi inte skulle trycka den eftersom den inte var komplett, men så bestämde vi oss för att ändå göra det, Bättre med en inkomplett katalog än ingen. Men så råkade Arne Håll redan ha hunnit plocka hem katalogen för att fortsätta på arbetet med den, och när vi upptäckte det så var han redan på väg mot sitt semester mål i Arvidsjaur och där stod vi. Så nu kanske ni förstår varför vi inte skickar med en färsk katalog denna gång. Men man ska aldrig säga aldrig, fortfarande är inte detta utskick ivägsänt - så mycket kan hända tills dess.

Men som sagt - nya beställningar är gjorda så håll utkik. Dessutom kommer vi att göra stora beställningar till kongressen i vinter. Meningen är att återuppliva bokhandeln under de tre dagar som kongressen är på - och det mina vänner blir något att se fram emot.

STYRELSEMÖTE d. 3 JUNI 1982.

Närvarande: Kaj Harju, Holger Eliasson, George Bobjörk, Lars-Arne Karlsson, Lars-Olov Strandberg, Michael Svensson, Per Insulander, John-Henri Holmberg och Wolf von Witting.

1: Redovisning för försäljda böcker är begärd av våra författare. Lars-Olov Strandberg åtog sig att ta fram uppgifter om försäljning via Seelig, till bibliotek, kulturstöd, kostnader, upplaga och antalet sålda direkt från SFSF uppskattas av bokutskottet. Författarna skall informeras om att vi nu håller på och räknar igenom bokbeståndet.

2: Styrelsen beslöt att SFS F skall delta i bokrealisationen i februari 1983. Böckerna skall säljas titel för titel. OBS: De nya priserna på våra böckerna kommer/är jämställda med de reapriser som kommer till nästa bokrea! SFSF har heller inte råd att låta Seelig hjälpa till med försäljningen till bokhandeln i den närmaste framtiden.

3: Alvar Appeltofft minnesfond. SFSF-styrelsen beslöt uppmana science fiction fans att sända in förslag till pristagare för d. 1:a September till Stiftelsen Alvar Appeltoffts Minnesfond, Box 3273, 103 65 Stockholm. Priset består av en penningssumma samt ett diplom som uppmuntring till den fan som under året gjort mest för att främja svensk sf-fandom.

4: SF-Forum 82/83 snart färdigtryckt i Västerås hos CT-Lito till en kostnad av cirka 4200 kronor för 48 sidor.

5: SFSF's ekonomi går inte ihop för närvarande. Hittills har vi endast 210 medlemmar, vilket inte räcker.

6: Handlar om kongressen och det får bli på en annan sida.

7: Biblioteket, På förslag från Per Insulander beslöt styrelsen att sälja de flesta engelskspråkiga böckerna där samt svenska dubletter genom bokutskottets antikvariska försäljning.

8: Mötet avslutat.

Vid protokollet: Lars-Olov Strandberg.

STIFTELSEN ALVAR APPELTOFFTS MINNESFOND.

I år kommer priset för science fiction fanen no 1 att delas ut på ett litet mer annorlunda sätt. Förr om åren har det varit en liten styrelse som gjort det, som beslutat om vem som ska få priset. Och på det sättet kan det lätt bli så att någon favoriseras framför en annan pga någon orsak. Men jag ska inte anklaga styrelsen för det, men bäst vore, har tankegången varit, att ett större flertal får rösta fram ett antal kandidater för priset. Och så är det nu. Priserna har under gått till följande personer:

1977: Alvar Appeltofft, postumt. 1978: Ahrvid Engholm för sin aktivitet och utgivande av science fiction-fanzines. 1979: Anders Bellis & Rune Forsgren, den förste nämnda för att tillsammans med Ahrvid Engholm bilda fandoms största radpar under årtal samt för utgivandet av veckofanzinet Vheckans Ävfentyr - den kanske mest kontroversiella och populära av sitt slag i det här landet genom tiderna. Rune Forsgren för att han sammanställt Skandinaviskt fanzineindex för åren 1954-1977, Rune var dessutom mycket aktiv under åren 72-75 ungeäfr och kan man väl säga fick priset lite såhär efteråt.

1980: Erik Andersson, fick också priset för fanzineutgivande och det gällde för hans lite mer seriösa Der Leuchtturm och det mer galna Abstrakt Astrakan.

1981: David Nettle, som influerat många under de sista åren med sin stil. Dessutom har han visat sig vara en ytterst duktig amatörförfattare och tecknare.

1982: ? Det är frågan det.

Det blir din sak att bedöma. Du ska ange ditt val, du får rösta på två stycken som gjort sig förtjänta av priset för det här året. Priset ska gå till den fan som under året gjort mest för att främja svensk sf-fandom genom "omfattande och betydelsefullt ideellt arbete av bestående värde".

Styrelsen kommer sedan att gå igenom alla röster och kommer sedan i sin tur att ha en egen röstning om det hela. Det formella ansvaret sitter fortfarande hos styrelsen - men man kommer att låta hela den stora röstningen gälla. Styrelsen består av ett dussin ledamöter och var och en har en röst. Gentemot förr om åren så får man poströsta. Och om det är så illa så får man givetvis rösta på "ingen pristagare".

Din/dina val skriver du ner på en bit papp och skickar in dem till Stiftelsen till den första september. Perioden gäller från och med december-81 till december-82. Det kan synas vara lite väl tidigt att redan nu gå ut med det hela, men vi måste hinna med det hela innan kongressen i höst. Adressen är Box 3273, 103 65 Stockholm.

OBS: PHILIP K DICK'S sista roman THE TRANSMIGRATION OF TIMOTHY ARCHER utkommer på Timescape förlag i Juni.

NEBULA-priserna

BXSTA ROMAN: CLAW OF THE CONCILIATOR: Gene Wolfe
BXSTA NOVELL: THE QUICKENING: Michael Bishop.
BXSTA KORTNOVELL: THE BONE FLUTE: Lisa Tuttle.

DITMAR-priset.

BXSTA AUSTRALIENSKA ROMAN: THE MAN WHO LOVED MORLOCKS: David Lake
BXSTA INTERNATIONELLA SF/F ROMAN: THE AFFIRMATION: Christopher Priest.

BSFA-priset.

BXSTA ROMAN: THE SHADOW OF THE TORTURER: Gene Wolfe
BXSTA NOVELL: MYTHAGO WOOD: Robert Holdstock.

Nebula-priset väljs av författarna i SFWA, och består till största delen av nordamerikanska.

Ditmar-priset väljs bland australienska sf-fans, om jag inte misstar mig.

BSFA--priset väljs bland medlemmar i British science fiction association, som har ungefär 800 medlemmar.

HUGO-nomineringarna. Pristagarna röstar fram på världskongressen i September.

BXSTA ROMAN: DOWNBELOW STATION: C.J. Cherryh (Daw)
LITTLE, BIG: John Crowley (Bantam)
THE MANY COLORED LAND: Julian May (Houghton-Mifflin)
PROJECT POPE: Clifford Simak (Del Rey)
THE CLAW OF THE CONCILIATOR: Gene Wolfe (Simon & Schuster)

BXSTA LANGNOVELL: THE SATURN GAME: Poul Anderson (Analog, Feb)
IN THE WESTERN TRADITION: Phyllis Eisenstein (F&SF, Maj)
EMERGENCE: David R. Palmer (Analog, Jan)
BLUE CHAMPAGNE: John Varley (New voices 4)
TRUE NAMES: Vernor Vinge (Binary Star: 5)

BXSTA NOVELL: THE QUICKENING: Michael Bishop (Universe 11)
THE TERMALS OF AUGUST: Edward Bryant (F&SF, Maj)
THE FIRE WHEN IT COMES: Parke Godwin (F&SF, Maj)
GUARDIANS: George R. R. Martin (Analog, Okt)
UNICORN VARIATION: Roger Zelazny (Isaac Asimov's, Apr)

BXSTA KORTNOVELL: THE QUIET: George Florance-Guthridge (F&SF, Juli)
ABSENT THEE FORM FELICITY A WHILE: Somtow Sucharitkul (Analog, Sep)
THE PUSHER: John Varley (F&SF, Okt)
THE WOMAN THE UNICORN LOVED: Gene Wolfe (Isaac Asimov's, Jun)

Det var allt för tillfället från sf-priserna just nu. Vi återkommer när HUGO är klar. Tilläggas bör det kanske göras att Lisa Tuttle (en av våra kongresshedersgäster för SWECON 82) ville dra tillbaka sin novell från röstningen. Men det fick hon inte då röstningen var klar. Hon klagade på att främrröstningen av olika verk inte går riktigt hyggligt till. Många författare skickar runt sina romaner och noveller och ber sina medförfattare i SFWA nominera just derasalster.

Och så var det slut nu på detta för denna gång. Vi hörs i September-Oktober.

Vill du tjäna en slant? Och samtidigt hjälpa SFSF, genom att sälja våra böcker där du bor.

Din provision blir 20% på det du säljer.

Vi har dessutom sänkt våra priser på böckerna för att det ska underlätta försäljningen. Titlarna och priserna är följande:

Peder Carlsson: Enhörning på te	25.00
John-Henri Holmberg: SF-Guide	10.00
John-Henri Holmberg: Drömmar om evigheten	15.00
Dénis Lindbohm: Den gyllene randen	25.00
Alvar Appeltofft - Minnesskrift. Red. Dénis Lindbohm.	10.00
Dénis Lindbohm: Regression	20.00
Dénis Lindbohm: Stjärnvargen	10.00
Bertil Mårtensson: Deral Bågskytt	25.00
Bertil Mårtensson: Vakhundarna	15.00
Bertil Mårtensson & Steve Sem-Sandberg: Vilse	25.00
Sven Christer Swahn: Ljuset från Alfa Centauri	15.00
Sven Christer Swahn: Tagning: Framtid.	25.00
Ingvar Svensson: Tolkiens Midgård	20.00
Scancon 76: Programbok med noveller av Jack Vance.	5.00

Genom att sälja dessa böcker åt oss där du bor till vänner och bekanta etc så hjälper du föreningen.

För vidare information skriv till: Kaj Harju, Geijersvägen 31 II, 112 44 Stockholm.

SF-FORUM BEHÖVER HJÄLP!!!

Vi har tusentals exemplarer kvar utav några nummer som vi skulle vilja få ut till bibliotek, skolor etc under hösten och vintern där du bor.

Dessa nummer av SF-Forum skulle fungera som reklam för föreningen och för tidningen, till folk som aldrig tidigare hört talas om den.

SF-Forum har i dagens läge ungefär 650 prenummeranter och för att vi ska kunna överleva behöver vi behålla den prenummerantskaran och helst öka, detta för ekonomin.

Vi skulle alltså vilja ha hjälp med att få ut dessa SF-Forum dubletter vi har i vårt lager. Så du som vill hjälpa till med SF-Forums framtid kan lägga ut tidningen på lämpliga platser i din stad, bygd etc.

Skriv till SF-Forum, Box 3273, 103 65 Stockholm. Och nämn hur många ex du vill ha.